Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 502
Marți 17 februarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

PREGATIRI INTENSE

Țăranii muncitori din satul Popeni, raionul Zalău, regiunea Cluj, se pregătesc de pe acum pentru campania însămînțărilor de primăvară. Ei au reparat pînă în ziua de 9 februarie a.c. 35 pluguri, 21 de grape, 1 mașină de semănat porumb și altele.

Printre primii la repararea uneltelor se numără Oniț Augustin, Fechete Gavrilă, Mărian Gheorghe. Exemplul lor a fost urmat și de Fechete Iulian, Barna Vasile și alți țărani muncitori din satul Popeni.

In ceea ce privește asigurarea semințelor necesare în campania de primăvară, aproape fiecare gospodar a făcut proba de germinație la semințele de porumb și floarea-soarelui.

FECHETE AUGUSTIN
corespondent

LA RĂSADNIȚE

Colectiviștii din comuna Dudești-Cioplea, regiunea București, dezvoltă în tot mai mare măsură sectorul legumicol.
In fotografie: brigadierul Stoian Carlsarev și colectivistul Niță Cojocaru cercetînd felul în care se dezvoltă culturile din răsadnițe.

Pentru producții cît mai mari de legume

Atenție cuvenită acțiunilor de sezon

In ultimii ani, suprafețele cultivate cu legume de către țăranii muncitori din raionul Caracal au crescut simțitor, ajungînd ca în 1958 grădinile să ocupe mai bine de 1100 ha de teren. Și anul acesta organele de partid și de stat ale raionului au luat măsurile necesare pentru a se extinde tot mai mult legumicultura. Astfel, în întreg raionul vor fi cultivate cu legume peste 1250 de ha, din care mai bine de 700 ha vor fi irigate.

Un lucru pozitiv legat de dezvoltarea legumiculturii în raionul Caracal îl constituie faptul că în acest an s-a pus un accent cu mult mai mare pe extinderea suprafețelor cu grădini în unitățile cooperatiste. E de ajuns să arătăm că, față de 74 ha cultivate în anul trecut cu legume de către gospodăriile colective, în 1959 suprafața cu grădini de legume a sectorului cooperatist va fi de 421 ha, adică de aproape 6 ori mai mare. Obținînd din legumicultură venituri de 10-12.000 lei la ha — în afară de zarzavaturile împărțite colectiviștilor la ziua-muncă — gospodăriile colective ca „Ilie Pintilie"-Fărcașele, „1 Mai"-Corlătești, „Unirea" Stoenești etc., care în anul trecut au cultivat cu legume doar cîte 3—6 ha, au stabilit ca în anul acesta să extindă suprafețele de grădină la 15—30 ha fiecare. Imbucurător este de asemenea și faptul că în anul acesta, unele întovărășiri din raion (ca cea din Dobrosloveni) vor cultiva și ele legume.

Dacă așa stau lucrurile în ce privește extinderea legumiculturii, în schimb cum se pregătesc cultivatorii din raionul Caracal pentru a pune baza unor producții cît mai mari de legume. De la început, trebuie spus, că în această privință nu se pot aduce vorbe de laudă nici legumicultorilor, nici organelor agricole. Deși ne aflăm la jumătatea lunii februarie, dată pînă la care însămînțările în răsadnițe trebuiau făcute în bună măsură, o mare parte a grădinarilor din comunele raionului n-au isprăvit încă cu repararea și construirea răsadnițelor. Amenajarea răsadnițelor în vederea semănatului (în special transportul gunoiului de grajd) este de asemenea rămasă în urmă. Fără îndoială că nu putem să nu legăm această rămînere în urmă a raionului Caracal cu construirea, repararea și amenajarea răsadnițelor, de încetineala cu care se desfășoară în raion acțiunea de contractare a legumelor, știut fiind că unitățile contractante de legume sînt datoare să înlesnească producătorilor aprovizionarea cu materialele necesare (scînduri, sticlă horticolă etc). Oare este admisibil ca într-un raion în care se cultivă peste 1250 de ha. de legume să nu fie contractate pînă la ora actuală decît cca. 30 ha?

Anormal ni se pare mai cu seamă faptul că Agevacoopul are în plan să contracteze în acest an doar o suprafață de... 87 de ha. Ne întrebăm: cum îi se asigură unităților cooperatiste și producătorilor individuali din raion valorificarea produselor legumicole?

Socotim că este de datoria Agevacoopului-Caracal să impulsioneze acțiunea de contractare a legumelor, asigurîndu-le totodată contractanților materialele de care au nevoie.

P. VARAȘTEANU

Au terminat pregătirile

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara continuă intens pregătirile pentru lucrările agricole de primăvară. Astfel, au fost stabilite terenurile care se vor însămînța cu porumb, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui. La cultura porumbului, bunăoară, gospodăriile de stat din această regiune și-au propus să mărească suprafața irigată la peste 11.000 de ha., iar prin aplicarea celor mai potrivite metode agrotehnice să scoată în medie, pe regiune, cel puțin 3.500 de kg. de porumb boabe la ha. Pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară în condiții agrotehnice superioare, gospodăriile de stat vor primi noi tractoare și mașini printre care 187 de tractoare U.T.O.S.-27 și tot atîtea pluguri de tractor și 90 de cultivatoare suspendate. De asemenea, vor mai primi 187 de culegătoare de știuleți și 176 de combine de recoltat cereale-păioase. Datorită acestui fapt, volumul lucrărilor efectuate cu mijloace mecanizate va spori cu aproximativ 20 la sută față de anul trecut. Numărul brigăzilor de mecanizare completă a crescut de la 155, cîte au fost în anul trecut, la 214.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara acordă o atenție deosebită și revizuirii și reparării tractoarelor ce vor fi folosite în campania agricolă de primăvară. Pînă zilele acestea, 16 gospodării au terminat reparațiile la tractoare, pluguri de tractor și semănători. Alte 10 gospodării au executat lucrările de reparare a tractoarelor și restului de mașini agricole în proporție de 85—90 la sută. Totodată în gospodăriile agricole de stat din această regiune au fost recondiționate peste 3.000 de piese de schimb, realizîndu-se însemnate economii.

Lucrările consfătuirii pe țară a cultivatorilor de orez au luat sfîrșit

In zilele de 13 și 14 februarie a avut loc consfătuirea pe țară a cultivatorilor de orez.

Consfătuirea a scos în evidență existența condițiilor necesare îndeplinirii și depășirii sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, de a se spori în acest an recolta de orez și a se asigura astfel, consumul crescînd al populației numai din producția internă.

Referatele prezentate și discuțiile care au avut loc, au îmbogățit experiența cultivatorilor în amenajarea de noi orezării, în readucerea în cultură a orezăriilor vechi, în generalizarea metodelor agrotehnice înaintate. Consfătuirea a subliniat totodată acțiunile întreprinse pînă acum și mai ales acele care urmează a fi întreprinse în continuare pentru extinderea culturii orezului de la 17.000 ha. în 1958 la 30.000 ha. în anul acesta, precum și măsurile ce trebuie aplicate pentru sporirea producției de orez la cel puțin 3.000 kg. la hectar.

Aspect din sală

Gospodăriile agricole de stat Chirnogi, Urziceni, gospodăriile colective Țăndărei, Rosetti, Valea Stanciului, Apateu, Sînnicolaul Mare și altele, s-au angajat să obțină producții medii între 3.000—5.000 kg. orez la hectar. De pe cîte două ha G.A.S.-urile Chirnogi și Urziceni s-au angajat să obțină producții record de 20.000 kg. orez la hectar.

Participanții la Consfătuire au subliniat necesitatea terminării în cel mai scurt timp a proiectării și amenajării noilor orezării, a intensificării acțiunii de contractare a producției de orez din acest an ca și a lucrărilor ce urmează a fi efectuate de S.M.T.-uri.

In încheierea lucrărilor consfătuirii, tov. Aurel Ungur, secretar general al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a scos în evidență rezervele mari care există pentru sporirea recoltelor de orez la hectar în unitățile agricole socialist-cooperatiste din țară, care dețin aproape 90 la sută din întreaga suprafață cultivabilă cu orez, recomandînd totodată o serie de măsuri de mare însemnătate pentru sporirea recoltei de orez.

Desfundări pe terase

De-a lungul dealului Vișanilor, stăruiau liniștile dimineții. De aceea, am rămas uimit cînd, apropiindu-mă de vîrful dealului, am auzit glasuri de oameni. Erau peste 70 de tineri și vîrstnici. Curățiseră zăpada și făceau desfundări, săpînd cu cazmalele din loc în loc, gropi de 60 cm. adîncime.

Un tînăr negricios la față, cu o cușmă brumărie pe cap, se oprea lîngă oameni și cerceta cu atenție cum lucrează.

Aflai că e brigadierul Cnej Vasile, de la G.A.S. Bucium sub supravegherea căruia s-au executat astfel de lucrări pe mai bine de 14 hectare. Acesta era ultimul, din suprafața planificată.

— Pregătim terenul pentru noi plantări de viță de vie, mi-a spus el. In 1956, 1957 și 1958, am plantat încă 42 de hectare, în acest sistem.

...Il priveam nedumerit așa că el continuă, spre a mă lămuri:

— După cum se poate observa, aci se fac plantări pe terase situate pe curba de nivel, împotriva erodării solului. Lățimea fiecărei terase este de 4 pînă la 6 metri, iar taluzul dintre o terasă și alta, de un metru și jumătate. Peste tot s-au executat canale de nivel și bazine de acumulare a apei, la capetele acestor canale. Apa ce se strînge aci, provenită din ploi și zăpezi, o folosim la stropiri în vii și la alte lucrări. Sîntem scutiți în felul acesta să o mai transportăm de jos, tocmai de la pompe și fîntîni.

...Muncitorii sezonieri lucrau cu voioșie. Ca și în zilele precedente, cele mai bune rezultate le obținuseră și de data aceasta, tov. Codreanu Petre, Iurașcu Petre, Vișan Mihai și Homeucă Petru, care fac cîte 30 de metri cubi și astfel primesc zilnic cîte 42—43 lei.

AL. ION

Noi centre de selecție

In ameliorarea și perfecționarea continuă a efectivelor de animale, un rol deosebit de important îl au centrele de selecție din gospodăriile agricole de stat. Anul trecut și-au desfășurat activitatea în aceste unități agricole socialiste 58 centre de selecție. Aceste centre de selecție cuprindeau 47 nuclee de taurine, 27 de porcine, 26 de ovine, etc.

Nu de mult Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat a luat măsuri ca numărul centrelor de selecție să sporească cu încă 19. Astfel au mai luat ființă 13 nuclee de taurine, 8 de porcine, 12 de ovine și un centru de păsări.

O acțiune ce nu trebuie întîrziată

Doar cîteva săptămîni mai sînt pînă cînd oamenii muncii de pe ogoare vor ieși la arat și însămînțat. In aceste zile mecanizatorii S.M.T.-urilor grăbesc pregătirile pentru ca semnalul începerii bătăliei campaniei de primăvară să-i găsească temeinic pregătiți. In acest scop, pe lîngă repararea utilajului și alte acțiuni, colectivul de agronomi din S.M.T. și-a îndreptat atenția spre încheierea de contracte cu unitățile agricole din raza de activitate.

După ce au ajutat și îndrumat pe colectiviștii și întovărășiții din împrejurimi să-și întocmească planurile de producție pentru anul în curs, inginerii și tehnicienii agronomi din numeroase S.M.T.-uri din regiunea București au și încheiat pînă în prezent contracte de lucrări într-un volum destul de mare. S.M.T. Roseți, de pildă, a încheiat contracte pentru un volum de lucrări de 8.443 hantri, acoperindu-și planul lucrărilor de primăvară prin contractări în proporție de 85,2%.

O activitate susținută desfășoară în această acțiune și mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni. Paralel cu munca de lămurire a țărănimii muncitoare de a păși pe calea agriculturii socialiste, ei încheie și contractele de lucrări ce le vor executa în curînd pe ogoare. Așa după cum spunea tov. director al stațiunii, Neagu Sforaru, datorită și muncii S.M.T.-ului, comuna Epurești este complet cooperativizată, iar în comuna Bulbucata, cooperativizarea se apropie de sfîrșit. Creșterea sectorului socialist-cooperatist a permis mecanizatorilor de aici să încheie cu gospodăriile colective, întovărășirile agricole și cu sfaturile populare comunale (loturi zootehnice și izlazuri) contracte de lucrări într-un procentaj de 80% față de planul campaniei de primăvară.

Preocuparea temeinică față de problema încheierii contractelor de lucrări au dovedit și S.M.T.-urile Bogdana, Horia, Slobozia, Ciocănești, Grivița și altele.

Nu tot astfel putem vorbi însă despre S.M.T.-uri ca cele din Rîioasa, Brînceni ori Putineiu (raionul Tr. Măgurele). Personalul agronomic din aceste stațiuni a neglijat complet acțiunea încheierii contractelor de lucrări cu unitățile din raza de activitate. Aceasta o dovedesc cifrele: S.M.T. Putineiu a încheiat contracte doar pentru 531 hantri față de planul de 2.333 hantri, iar S.M.T. Brînceni doar pentru 395 hantri (planul de producție al stațiunii pentru campania de primăvară este de 4.154 hantri).

Este de datoria tuturor stațiunilor rămase în urmă cu încheierea contractelor de lucrări să ia grabnic măsuri pentru ca pînă la sfîrșitul lunii acesteia, planul de producție al campaniei de primăvară să fie acoperit în întregime prin contractări.

I. LEȘEANU

DUPĂ EXEMPLUL CELOR OPT INTREPRINDERI DIN CAPITALĂ

Importante economii

Inițiativa patriotică a celor 8 întreprinderi din Capitală privind realizarea a cît mai multe economii în producție, s-a extins în ultimele zile în multe stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat și centre mecanice de pe întreg cuprinsul țării.

Recondiționări de piese

La centrul mecanic Roșiori de Vede din regiunea București, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri și-a luat angajamentul ca în campania actuală de reparații a utilajului agricol să realizeze economii în valoare de 12.000 de lei. Totodată, cu ocazia consfătuirii ținute, lucrătorii acestei unități au scos la iveală o serie de rezerve interne încă nefolosite care, puse în valoare, pot aduce importante economii.

Economii în valoare de 250.000 de lei

La mitingul în care s-au întrunit zilele acestea pentru a răspunde inițiativei lansate de cele 8 întreprinderi bucureștene muncitorii, tehnicienii și inginerii de la centrul mecanic Buzău s-au angajat ca în acest an să realizeze economii peste plan în valoare de 250.000 de lei. Ei și-au propus ca aceste economii să fie realizate prin sporirea productivității muncii cu 8 la sută față de anul trecut. In vederea îndeplinirii angajamentelor luate, colectivul centrului mecanic Buzău se obligă să aplice întocmai planul de măsuri tehnico-organizatorice și să traducă în viață obiectivele contractului colectiv.

Vor reduce prețul de cost al hantrului cu 7 lei

Luînd cunoștință de inițiativa celor 8 întreprinderi din Capitală, mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu, regiunea Ploești, s-au angajat ca prin creșterea productivității muncii, reducerea consumului de carburanți, recondiționarea de piese și reducerea cheltuielilor gospodărești să obțină în acest an o economie de 168.000 de lei. Această economie va face posibilă reducerea prețului de cost al fiecărui hectar de arătură normală cu 7 lei.

TOATĂ ATENȚIA PREGĂTIRILOR ÎN SECTORUL LEGUMICOL

Raid-anchetă în unele gospodării de stat din bazinul de aprovizionare al Capitalei

Cîmpiile sînt încă acoperite cu zăpadă. Dar nu peste multă vreme, lucrările agricole la cîmp se vor desfășura din plin. Știind din proprie experiență că obținerea unor producții bogate la hectar este chezășuită în cea mai mare măsură de buna pregătire a lucrărilor, conducerile unor gospodării de stat din bazinul de aprovizionare al Capitalei (Bragadiru, Popești Leordeni, Dudu, Mogoșoaia, Pantelimon, Roșia) au luat măsuri, ca pregătirile în sectorul legumicol să fie începute din timp, pentru ca, îndată ce terenurile se vor zvînta și vremea va fi bună, să se treacă la plantatul și însămînțatul culturilor.

In cele de mai jos voi arăta pe scurt în ce stadiu se află în prezent pregătirea terenurilor, a utilajului și a răsadurilor în aceste gospodării.

Pregătiri temeinice

Anul trecut, gospodăria de stat Bragadiru a cultivat legume și zarzavaturi pe 551 de hectare, livrînd oamenilor muncii din Capitală 5.437 de tone. In acest an, pentru a pune la îndemîna populației cantități mai mari de produse legumicole se vor cultiva 600 de hectare în cultură pură și 100 de hectare — culturi duble.

In acest scop, pe cele 600 de hectare s-au făcut arături adînci în toamna trecută, încorporîndu-se în sol o mare cantitate de gunoi de grajd. Acțiunea de fertilizare a terenurilor continuă, transportîndu-se pe terenurile respective alte cantități de bălegar. Pe aceste terenuri, se vor da și îngrășăminte chimice, în primăvară, odată cu a doua arătură. Din cele 600 de hectare destinate sectorului legumicol, au fost reamenajate 150 ha.

Am vizitat și atelierul mecanic al gospodăriei. Reparația la tractoarele HTZ și UTOS cu care se va lucra în sectorul legumicol, la secțiile Slobozia, Mihăilești și Măgurele, a fost terminată. De asemenea, au fost revizuite și reparate cele 11 agregate pentru aspersiune (ploaie artificială) ce vor folosi apa din rîurile Argeș, Sabar și Ciorogîrla, cele 4 motopompe electrice KD, cultivatoarele cu care se va lucra la întreținerea culturilor, cele 6 mașini pentru împrăștiat îngrășăminte chimice etc.

In schimb, mi s-a părut cu totul nefiresc faptul că deși în gospodărie există de cîțiva ani două mașini noi de plantat răsaduri, ele nu sînt folosite deoarece... lipsesc tractoarele speciale care să le acționeze (un tractor de acest fel este folosit în prezent de I.C.M.E.A. ca... rutier)!

O muncă sîrguincioasă se desfășoară la cele trei secții pentru producerea răsadurilor. Pînă zilele trecute, răsadnițele fuseseră amenajate pe aproape 4000 de m.p. din cei 12.645 m.p. prevăzuți în plan — și se însămînțaseră 110 m.p. cu roșii timpurii, 1036 m.p. cu varză timpurie și 960 m.p. cu conopidă.

Și la gospodăria de stat Popești-Leordeni

Pregătiri tot atît de intense se desfășoară și la gospodăria de stat Popești-Leordeni, secțiile Glina, Grădini și Sere. Muncitorii sînt hotărîți să obțină rezultate cu mult mai frumoase decît în 1958, (cînd au livrat 4494 de tone de legume și zarzavaturi de pe cele 425 de hectare cultivate).

In acest an, de pe 518 hectare de grădină care au fost arate și îngrășate din toamnă cu bălegar, planul gospodăriei prevede să se livreze oamenilor muncii din Capitală peste 6150 tone de legume și zarzavaturi.

Trebuie subliniat în mod deosebit că aici din suprafața ce va fi cultivată cu legume și zarzavaturi în acest an, au fost reamenajate pînă acum 198 de hectare. Lucrări de fertilizare s-au făcut pe 160 de hectare (din cele 200 planificate) pe care s-au încorporat 4.878 de tone de gunoi de grajd.

Pentru amenajarea celor 33.300 de m.p. de răsadniță, în gospodărie s-au transportat pînă acum 3270 de tone de gunoi de grajd. In cei 2960 de m.p. de răsadniță ce s-au amenajat pînă acum s-au însămînțat 992 de m.p. cu roșii timpurii, 150 de m. p. cu varză timpurie, 150 de m.p. cu conopidă și 60 de m.p. cu vinete.

O grijă deosebită s-a acordat și în această unitate terminării reparației utilajului la vreme (tractoare, agregate pentru irigat, prășitori, mașini OKS pentru combaterea dăunătorilor etc.). In ce privește semințele de care va fi nevoie în primăvară, am aflat de la tov. ing. Aurel Conduratu, agronomul șef al gospodăriei că, exceptînd varza timpurie conopida timpurie și roșiile timpurii — pentru care cantitățile obținute pînă acum sînt insuficiente — restul a fost asigurat din producție proprie și prin „Agrosem".

Greutăți ce trebuie înlăturate

Analizînd situația pregătirilor în sectorul legumicol al gospodăriilor de stat din jurul Capitalei, se poate constata că atît în ce privește reamenajarea terenurilor, asigurarea gunoiului de grajd pentru fertilizarea solului și pentru răsadnițe — cît și însămînțările în răsadniță — lucrările respective sînt rămase în urmă.

In aceste 6 gospodării, în 1959 trebuie să se execute lucrări de reparații capitale (reamenajări) la diguri, digulețe, vane, stăvilare etc. pe aproape 1.000 de hectare (450 ha la gospodăria de stat Bragadiru, 320 ha la gospodă-

ION DRINCU

(Continuare în pag. 3-a)

Porumbul poate fi produs mai ieftin

Porumbul este una din plantele cele mai prețioase. Un desen apărut în presă cu doi ani în urmă îl arăta în chip de rege în mijlocul curții sale formată din păsări, ouă, vaci, bidoane cu lapte. Măria Sa porumbul — așa se intitula desenul — și-a cîștigat în agricultura țării noastre locul meritat. El este, alături de grîu, planta cultivată pe suprafața cea mai întinsă.

Am amintit toate acestea pentru că ele ajută la înțelegerea marei importanțe pe care o are reducerea prețului de cost al porumbului. Porumb mai ieftin înseamnă carne mai ieftină, lapte mai ieftin, ouă mai ieftine, încălțăminte la un preț de cost mai mic.

Cercetînd contribuția fiecărui element de cheltuieli la formarea prețului de cost al porumbului produs în gospodăriile agricole de stat Peștera și Topraisar, reiese evident faptul că cele două unități mai au încă destule rezerve de ieftinire a producției. Gospodăria Peștera a produs tona de porumb la un preț de cost mai mic cu 87 de lei decît cel planificat. Reducerea prețului de cost cu circa 15 la sută în condițiile anului trecut este desigur un mare succes. Gospodăria din Topraisar, deși avea în plan să producă tona la un preț mai mic decît Peștera cu 160 de lei, a obținut un cost de producție mult mai ridicat. Prețul de cost al tonei de porumb produs la Topraisar este cu 293 de lei mai mare decît la gospodăria Peștera. Cum se explică aceste rezultate atît de deosebite? Prețul de cost planificat ne arată că gospodăria cu rezultate mai slabe a avut condiții de producție mai bune. Aplicînd însă incomplet regulile agrotehnice, gospodăria din Topraisar a avut o producție mai mică decît cea planificată. Acest fapt a făcut ca unele cheltuieli cum sînt costul arăturii, al însămînțărilor și seminței, care, ca mărime, nu depinde de cantitatea obținută la hectar, să se repartizeze pe un număr mic de tone.

Ne demonstrează lucrul acesta următorul fapt. Ambele gospodării au avut același nivel de mecanizare: la hectar au consumat aproape același număr de hantri. Raportat la tona de porumb situația se schimbă. La Peștera revin de tonă 1,96 hantri, iar la Topraisar 2,81. Din această cauză cheltuielile pentru lucrări mecanizate contribuie la formarea prețului de cost al tonei cu numai 167 de lei la Peștera și cu o sumă mult mai mare la Topraisar.

Salariile directe contribuie la formarea prețului de cost al tonei de porumb cu 150 de lei la Topraisar și cu 195,2 lei la Peștera. Deși a depășit fondul de salarii planificat, raportat la tonă, gospodăria din Peștera a redus sub sarcina de plan și acest element de cheltuieli. Depășirea fondului de salarii se explică prin faptul că s-a cules o cantitate de porumb mai mare decît cea planificată.

Cheltuielile generale adaugă în fiecare gospodărie aproape aceeași valoare porumbului: 53 lei la Peștera și 52 de lei la Topraisar. Față de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei cît și față de rezultatele obținute, cheltuielile generale adaugă o sumă prea mare la prețul de cost al tonei de porumb produs la Peștera. Deci prin reducerea acestui element de cheltuieli se poate obține o micșorare a prețului de cost.

Calculînd procentual contribuția cheltuielilor pentru lucrări mecanizate, a cheltuielilor generale și a salariilor directe, reiese că ele alcătuiesc 68 la sută din prețul de cost la Topraisar și 83 la sută la Peștera. Acest fapt arată că prima unitate a cheltuit exagerat de mult cu sămînța, aplicarea îngrășămintelor, întreținerea culturii cu animalele etc. Iată așadar că și aici există o serioasă rezervă care, folosită cu pricepere, poate duce la scăderea substanțială a prețului de cost.

★

Problema prețului de cost al porumbului este — lucru ce nu mai trebuie demonstrat — foarte importantă atît pentru gospodăriile agricole de stat cît și pentru întreaga economie națională. Ea trebuie cercetată legat de aplicarea regulilor agrotehnice spre a se stabili care din ele duc totodată la producții mari și costuri mici. Cu toate că sînt așezate în locuri unde și-n anii ploioși cad puține precipitații, gospodăriile de stat dobrogene din Agigea și Ovidiu au obținut rezultate și mai bune decît unitatea din Peștera. Spre deosebire de unitățile din Agigea și Ovidiu, gospodăriile din Lugoj, regiunea Timișoara și Mîrșa, raionul Videle, au produs porumb cu boabe de aur. Aici kilogramul de porumb produs de aceste două gospodării are un preț de cost aproape egal cu prețul de vînzare al kilogramului de carne de porc. Se impune ca, atît prețul de cost obținut la Agigea cît și cel realizat la Mîrșa să facă obiectul unei serioase analize a Departamentului Gostat.

M. CALIANU

NOI OGOARE UNITE

Numai într-o singură lună

Munca făcută cu sîrg în gospodăriile colective, recoltele bogate obținute pe tarlale mari cu ajutorul S.M.T.-urilor, a inginerilor și tehnicienilor agronomi, precum și traiul din ce în ce mai îmbelșugat al colectiviștilor au făcut ca tot mai mulți țărani cu gospodărie individuală și membri ai întovărășirilor agricole din regiunea Craiova să pășească cu încredere pe calea cea nouă — calea gospodăriei colective.

Din raionul Băilești primim vestea că numai în curs de o lună, din cele 15 comune cît numără întreg raionul, 10 comune și 4 sate au fost complet cooperativizate. In comuna Bistreț, de pildă, s-au înscris în cele două gospodării colective 1.200 de familii de țărani muncitori individuali și membri ai întovărășirilor, cu o suprafață de peste 5.000 ha. Dacă gospodăria colectivă „1 Mai" din această comună număra acum două săptămîni numai 300 de familii — iar fondul de bază era de numai 400.000 lei, astăzi, această gospodărie are peste 1.000 de familii de colectiviști, iar fondul de bază a crescut la 4 milioane lei. Printre comunele din acest raion care au fost complet cooperativizate se numără comunele Pioșca, Urzicuța și altele.

Tot în timp de o lună, în raionul Gura Jiului au intrat în gospodăriile colective existente, 9.787 de familii.

Asemenea vești îmbucurătoare am primit și din raionul Calafat, unde numai în 2 săptămîni s-au înscris în gospodăriile colective 2.722 familii de țărani muncitori întovărășiți aducînd cu ei 11.266 ha. teren precum și inventarul agricol viu și mort.

In cursul lunii ianuarie a.c., în regiunea Craiova au intrat în cele 182 gospodării colective existente 37.610 familii cu o suprafață de 106.940 ha., iar în cooperativele agricole de producție existente, 2.023 familii cu 6.608 ha. teren.

In afară de numeroasele familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală care au intrat în această perioadă în familia colectiviștilor, membrii a 213 întovărășiri agricole din regiune (care totalizau 31.949 familii cu 83.093 ha.) au trecut la forma superioară a agriculturii — gospodăria colectivă.

GH. I.

CÎND NU SE ACORDĂ ATENȚIA CUVENITĂ

Pe scurt, planul de învățămînt agrozootehnic de masă al raionului Ploești se prezintă astfel: 10 cercuri agrozootehnice organizate în gospodăriile agricole colective, 30 de cercuri zootehnice, 40 de cercuri agrozootehnice pe lîngă căminele culturale și 4 cercuri legumicole. Un fapt pozitiv il constituie încadrarea cu ingineri agronomi la cercurile din gospodăriile colective, precum și antrenarea a 12 medici veterinari și ingineri zootehniști pentru cercuri zootehnice. De asemenea, din cele înfățișate mai sus se poate observa că cel puțin cifric organizatorii nu au fost de loc reținuți, ci au căutat să cuprindă un număr cît mai mare de cursanți.

Secția agricolă a Sfatului popular raional Ploești dispune de o experiență verificată în ceea ce privește coordonarea acestei acțiuni deosebit de însemnate. De aceea am rămas surprinși cind, cercetînd felul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic am sezisat o seamă de deficiențe, care au apărut în desfășurarea activității, în special în luna ianuarie. Astfel, majoritatea cercurilor agrozootehnice din gospodăriile colective s-au împotmolit pe la lecția 4—5. Din date existente la raion doar două cercuri au ajuns la lecția a 6-a. Aceasta este o serioasă rămînere în urmă. Un exemplu negativ il constituie cercul agrozootehnic din Bilciurești, care și-a deschis activitatea abia în ziua de 11 februarie. Vinovat de această gravă neglijență este în primul rînd tov. Brăiloiu Ștefan care a răspuns multă vreme de acest cerc.

Cercurile zootehnice au pornit ceva mai bine la drum. Din păcate, din cele 29 care și-au început activitatea, doar 3 sînt la lecția a 10-a. Rămase în urmă sînt cele din comunele Plopeni, Ploeștiori (dr. Voinea Maria), Boldești (tehn. Loghin I.), Bucov (dr. Ilie Gh.), Băltița (ing. Cerchezan Ioan), Corlătești (ing. Balea Paula), Puchenii Moșneni (tehn. Stoian Alex.), Puchenii Mari (dr. Crăciun Gh.), Poenarii Burchi (tehn. Constantin Irina) etc. Dintre cercurile legumicole, unul singur este la zi, adică la lecția a 10-a: cel din comuna Tirgșorul Vechi, condus de tehn. Constantinescu Ana. Alte două sînt abia la lecția a 7-a. Cel planificat in comuna Bucov nici nu s-a deschis.

Dacă ați întreba pe lucrătorii și activiștii sfatului popular raional Ploești cum apreciază ei utilitatea cercurilor agrotehnice de pe lîngă căminele culturale, ați putea primi cele mai vii asigurări că acestea au un rol însemnat în munca de transformare socialistă a agriculturii și reprezintă un mijloc important pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice ale țăranilor muncitori. Bineînțeles că și noi împărtășim aceeași părere. Este însă ciudat să constatăm că în raionul Ploești activitatea cercurilor de pe lîngă căminele culturale este și ea mult rămasă în urmă. Dacă începutul a fost promițător — prima lecție s-a ținut la 43 de cercuri — deci cu 3 cercuri peste plan, la lecția a 6-a au ajuns doar 26 de cercuri, la lecția a 7-a 21 de cercuri, iar la lecția a 8-a 17 cercuri, la lecția a 9-a 8 cercuri, iar la lecția a 10-a doar 6 cercuri. In plus, se adaugă o serioasă scădere a frecvenței cursanților.

Pentru remedierea acestei situații se impun măsuri urgente. Secția agricolă raională trebuie să tragă la răspundere pe inginerii, medicii veterinari, tehnicienii care au neglijat îndatoririle de lectori. Indolența și nepăsarea acestora nu trebuie să cunoască îngăduința, așa cum s-a procedat pînă acum. Secția de învățămînt și cultură trebuie să ia măsuri corespunzătoare față de lectorii — personal didactic și directori de cămine culturale — care au contribuit prin neglijența lor la o asemenea situație nesatisfăcătoare.

Comitetul executiv regional trebuia să cerceteze mai îndeaproape situația învățămîntului agrozootehnic de masă din fiecare raion. In felul acesta nu s-ar fi ajuns ca la 10 februarie cel mai apropiat raion să înregistreze o asemenea rămînere în urmă.

In scurtul timp pe care l-am avut la îndemînă am putut vizita și cîteva comune. Ceea ce m-a impresionat în chip deosebit au fost interesul pe care-l acordă învățămîntului de masă mulți cursanți din comunele Cojasca, Cornești, Bilciurești Tîrgșorul Vechi și altele, precum și o seamă de lectori: ingineri, medici veterinari, tehnicieni, profesori și învățători care-și îndeplinesc conștiincios îndatoririle. Luînd grabnice măsuri, folosind în mod corespunzător scurtul timp care a mai rămas pînă la 15 martie, Sfatul popular raional Ploești mai poate încă remedia această situație.

LUCIAN CURSARU

Două lecții pe săptămînă nu-i greu!

Deseori presa publică vești despre succesele obținute în muncă de către stațiunea de mașini și tractoare Hărman regiunea Stalin. O dezvoltată conștiință politică și profesională caracterizează pe marea majoritate a muncitorilor acestei stațiuni, care privesc activitatea lor ca pe o contribuție de seamă la ridicarea economică a satului.

In procesul de instruire politică, profesională și cetățenească a lucrătorilor, conducerea S.M.T.-ului și organizația de partid, acordă o mare atenție cursurilor organizate pe timpul iernii.

Cu peste două luni în urmă s-a întocmit aici planul de învățămînt cuprinzînd 25 de teme. Biroul organizației de partid, secretarul biroului tov. Ion Jiga, privesc îndrumarea și controlul activității cercului de învățămînt ca pe o însemnată sarcină de partid.

Pînă la data de 9 februarie 1959 fuseseră predate 17 lecții. In fiecare săptămînă se predau cîte 2 lecții. Numai în aparență se poate crede că programul este încărcat. In realitate, grija pentru întocmirea unor lecții interesante, care să răspundă preocupării muncitorilor precum și faptul că aceste lecții sînt predate de tovarăși cu o calificare superioară, fac ca sala de curs să fie plină încă cu mult înainte de ora anunțată pentru ținerea lecției.

Printre lecțiile cuprinse în plan se găsesc: „Rolul S.M.T.-urilor în transformarea socialistă a agriculturii", „Despre patriotismul socialist și internaționalismul proletar", „Igiena carburanților și lubrifianților — factor principal în prelungirea vieții tractorului" etc.

Printre lectorii care predau la cursurile de pregătire a muncitorilor sînt tovarășii Banyai Arpad directorul stațiunii, ing. Matei Constantin mecanic șef, ing. Călcîi Grigorie agronom șef precum și președintele tribunalului raional, primul secretar al comitetului raional U.T.M. și alți tovarăși.

In scurt timp, stațiunea va fi dotată cu combine de cereale C1. Ținînd seama de aceasta s-a luat hotărîrea ca planul de învățămînt să fie completat cu o lecție despre folosirea acestor combine, o alta despre folosirea noilor semănători de porumb, iar a treia despre mînuirea ridicătorului hidraulic al tractorului.

Activitatea de pregătire teoretică a muncitorilor de la S.M.T. Hărman merită să fie dată exemplu și altor S.M.T.-uri. care privesc această sarcină ca pe ceva secundar în preocupările lor. Invățămintele însușite la cursuri se vor reflecta fără îndoială în rezultatele pe care mecanizatorii le vor obține în producția agricolă, temei pentru continue succese ale acestui S.M.T.

M. IORDACHE

HANUL producătorilor

De la cine a pornit inițiativa nu se știe. Colectiviștii din Frumușița zic că propunerea pleacă de la ei. Administrația piețelor din Galați consideră că inițiativa îi aparține pe de-a-ntregul. Dar n-are rost să stabilim acum meritele. Faptul contează. Și faptul e acesta. Lîngă piața „30 Decembrie" din orașul Galați a fost înființat un han. Nu-i singurul din oraș. Și o altă piață mare din Galați are hanul său.

Oamenii vin cu porumb, cu lapte sau ouă la piață. Incepe să ningă, dacă-i iarnă, sau să plouă, în alt anotimp. Pe o asemenea vreme cumpărători nu sînt. Inainte de a fi hanul, producătorul se zgribulea în cojoc, își căuta un adăpost sub o streașină sau, plătind de cinci ori cît făcea, cerea găzduire cuiva din apropierea pieții. Caii și căruța — uneori și marfa — rămîneau afară, în ploaie sau ninsoare. Din pricină că n-aveau unde se adăposti oamenii nici nu plecau la drum cînd timpul era rău sau sta să se schimbe. Dacă se nimerea atunci ca nici „Aprozarul" să nu fie aprovizionat din belșug, speculanții urcau prețurile. Le convenea vremea cu vijelie.

Deci așa era înainte de a fi hanul. Acum oamenii, căruțele, caii și marfa au adăpost. Cu cinci lei, producătorul poate dormi la căldură într-un pat cu cearceaf alb ca zăpada. Cu alți cinci lei își pune la adăpost caii și căruța. Hanul de lîngă piața „30 Decembrie" are trei dormitoare cu 15 paturi și un grajd pentru 20 de perechi de cai. De la o vreme, în curtea hanului trag tot mai multe autocamioane. Sînt autocamioanele gospodăriilor de stat și colective, ale stațiunilor de mașini și tractoare. Pentru un camion prețul este la fel ca pentru o căruță trasă de doi cai: cinci lei.

INSEMNĂRI

Costache Teodorescu, responsabilul hanului, are meteahna reflecțiilor. Răsfoiește registrul cu numele celor găzduiți la han și reflectează: „Raionul nostru trebuie să fie aproape tot colectivizat. Rar dacă doarme la noi cineva care să nu fie colectivist". Privesc în registru și-i dau dreptate. Cînd și cînd afli în registru întovărășiți sau individuali, dar aceștia sînt veniți de dincolo de marginile raionului. Dinspre Liești și Berești.

...In trapul cailor ies din curtea hanului șase căruțe. Au adus porumb la o întreprindere din oraș și acum se întorc acasă, la gospodăria colectivă din Slobozia. Porțile hanului nu se închid. Intră patru căruțe ale gospodăriei colective din Pechea. Apoi alte două ale gospodăriei Șivița. Porțile stau în continuare deschise. Fulguie și plouă amestecat. Pe o vreme urîtă, numărul mușteriilor crește. Așa cum îi e obiceiul, responsabilul hanului reflectează. „Vin ăi din Frumușița. Sigur vin. Ieri a fost președintele gospodăriei de acolo și-a văzut că nu prea sînt cartofi pe piață. N-a zis nimic, dar am văzut eu... îi e gîndul să trimită pe ai lui cu cartofi".

Așa cum presupunea responsabilul, cei din Frumușița au venit. Au adus cartofi. Șase căruțe. Nici nu intraseră bine în curte cînd a început să șuiere vîntul.

Oamenii au vîrît căruțele la adăpost, iar ei s-au tras în dormitoare. Vremea putea fi cîinoasă cît poftea. Acum, de cînd cu hanul, nu le mai pricinuia necazuri.

M. MOTREANU

ACTIVITATE RODNICĂ

In comuna Dorna Cîndrei, raionul Vatra Dornei, a fost dat în folosință de curind un cămin cultural construit prin contribuția bănească și munca voluntară a populației. Căminul are o frumoasă sală de spectacole, un club, o bibliotecă cu 800 de volume și o sală de șah.

In fotografia de sus: un aspect din sala bibliotecii.

In fotografia de jos: îl vedem pe operatorul Pascaru Teodor în momentul rulării unui nou film.

Modele noi pentru oamenii muncii de la sate

In incinta fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" se perindă de cîteva zile sute de vizitatori. Pe lîngă standurile prezentate de fabricile de confecții și tricotaje din țară, pe podium, se prezintă la cerere diferite modele. Pentru prima oară a prins viață aici un element cu totul nou — colecția destul de variată de modele pentru oamenii muncii de la sate. Aceste modele, adaptate potrivit specificului

REGIUNEA CLUJ

din diferite regiuni ale țării, numără circa 55 de varietăți.

Ideea prezentării confecțiilor pentru beneficiarul din mediul rural a pornit de la faptul că fabrica a avut tot timpul ca principală preocupare completarea și realizarea confecțiilor pentru bărbați, femei și copii, pentru tineri și vîrstnici. S-a constatat însă că marea majoritate a populației de la sate nu beneficiază de aceste confecții. Și atunci conducerea fabricii a trecut la efectuarea noilor modele pentru țăranii din diferitele regiuni ale țării. Pentru realizarea acestor modele a fost nevoie de o muncă deosebită. Creatorii de modele au studiat albume cu portul nostru specific, au vizitat muzeul satului, s-au deplasat pe teren, au consultat pe cei veniți din regiunile respective.

Despre toate acestea ne povestește tovarășa Dora Cojocaru, șefa atelierului de creații femei:

— Munca aceasta a cerut migală și de mare folos ne-au fost sugestiile tovarășilor noștri din atelier, veniți din diferitele regiuni ale țării.

Spunînd aceste cuvinte, tovarășa Cojocaru ne prezintă un model pentru Oltenia: o fustă largă din bumbac Săteanca, basc cloșat, jachetă cu mîneca lungă pe cot, șorț negru de satin, cu garnitură de pliuri pe poale. La executarea acestui model a lucrat modeliera fruntașă în producție Stănescu Ana. De fel din satul Rotunda, regiunea Craiova, ea a lucrat cu multă dragoste la confecționarea modelului.

Un alt model este unul din cele care se poartă în regiunea Hunedoara. Fustă de stofă uni (grena) cu bantă lată de catifea neagră mărginită cu colțișori bleu cu cîteva rînduri de galoane, cu vestă neagră de catifea galonată și ie albă cu dantelă, la fel ca și șorțul din față.

Pe lîngă aceste modele pentru sătence, mai sînt și altele cu motive naționale, specifice porturilor din Dobrogea, Moldova și alte regiuni ale țării. Numeroase modele întîlnim la confecțiunile pentru bărbați și copii, confecțiuni practice, specifice diferitelor regiuni ale țării.

In afara modelelor prezentate pentru contractare de către Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" au mai fost aduse și modele pentru bărbați, specifice regiunii Bacău, de către fabrica de confecții „Bacăul".

Tovarășul inginer șef Onofrei Ioan, de la această fabrică de confecții, a prezentat 3 modele de veste bărbătești și pantaloni de cizmă — caracteristice și pentru Ardeal. In afara acestor modele, fabrica „Bacăul" a confecționat și haine bărbătești negre, maron și oliv căptușite cu molton. Cele mai apreciate, spune tov. Onofrei, sînt bluzele vătuite pentru sătence. După contractare, cei de la

REGIUNEA HUNEDOARA

Bacău au hotărît să facă o expoziție cu vînzare a confecțiilor pentru sate, ca să se poată trece apoi la fabricarea lor în serie.

Modelele confecționate pentru oamenii muncii de la sate sînt doar la început. Curînd, cooperativele sătești vor fi în măsură să le pună la dispoziția consumatorilor.

CARMEN CONSTANTINESCU

FOILETON

CONCLUZIE JUSTĂ

De curind, tov. ing. Calotiță Mihai, șeful serviciului mecanizării din cadrul Trustului Gostat București a făcut o vizită la atelierul mecanic al gospodăriei de stat din comuna Armășești, regiunea București. Intre dînsul și tov. Tuțuianu Constantin (chică mare, pantaloni strîmți pe glesne etc., etc) a avut loc următoarea convorbire:

— Dumneavoastră sînteți mecanicul șef al gospodăriei?

— Exact. Mă așteptați de multișor în atelier?

— Nu așa de mult. Numai de două zile, de cînd lipsești din gospodărie.

— Avusei niște trebușoare personale, în apropiere de Urziceni.

— Va să zică recunoști că ai lăsat treburile baltă, în loc să te îngrijești de reparații.

— Păi eu sînt om cinstit. Ar trebui chiar să mă evidențiați pentru asta și să mă dați exemplu. Dacă n-aș fi cinstit, aș spune că am plecat după niscai piesulețe de schimb la vreo unitate vecină. Dar, cu mîna pe inimioară vă mărturisesc că nu m-am ocupat decît de trebușoare familiare. Iar dacă am întîrziat, nu sînt eu de vină, ci trenulețul. Că eu am venit la gară mereu. Dar de cîte ori veneam, el pleca. Or, putea să mai întîrzie un minuțel, două, în gară la Urziceni, nu? Dar dacă pleacă mereu la fix, de ce să fiu eu criticat? Mai bine să-i criticăm pe cei de la C.F.R., care nu țin seamă de cei ce întîrzie cîte o secundiță, două.

— Da' ia spune de ce n-ai trimis de la începutul iernii și pînă acum, la Trustul Gostat București, nici măcar un rînduleț, vorba dumitale, despre cum merg reparațiile la utilajul cu care o să lucrați în primăvară?

— Păi ce era să scriu în raportuleț, tovărășele dragă? Că din cele 5 tractoare pe care trebuie să le reparăm aci la atelier, ca un făcut, n-a vrut să iasă nici unul din reparații.

— Dar ați început cel puțin să le demontați? Că uite, sîntem în ziua de 10 februarie...

— Cum adică? Să le demontăm chiar pe toate? Vai de mine, tovărășele, noi sîntem oameni practici. Intîi și întîi ne-am gîndit să ne mai ușurăm sarcina. Și-atunci, două tractoare le-am suit frumușel în mașinuță și le-am dus la centrul mecanic din Dudești-Cioplea. De astea sîntem siguri că vor fi reparate. Așa că putem zice că la tractoare am îndeplinit planul în procent de 40 la sută.

— Dar pentru celelalte trei tractoare, ce măsuri ați luat?

— Am întocmit grăficelul reparațiilor. Adică plănulețul.

— Și cu cele două semănători IAR-511 cum stați?

— Stăm și cu ele, ați ghicit. Dar n-aveți nici o grijă. Semănătorile sînt la locșorul lor, colo în fundul curții, unde le-am tras astă toamnă cînd am terminat la cîmp munculița.

— Va să zică nu le-a mișcat nimeni de-atunci!

— Se poate? Păi acolo avem gărduleț de sîrmă ghimpată de doi metri înălțime. Poate doar niscai stăncuțe să-și fi făcut cuibușor în cutiuțele semănătorilor. Incolo, cum vă spui, sînt la loc sigur.

— Insfîrșit, despre pluguri, cultivatoare și celălalt utilaj ce îmi poți spune?

— Să vă spun sincer?

— Firește.

— Atunci aflați că și cu ele stăm bine. Toate sînt ...în lucru. Intrați la fierărie și o să vedeți peste tot — pe rafturi, pe podele, numai piesulețe împrăștiate. Va să zică și aici lucru l-am făcut în procentuleț de 50 la sută.

— Uite ce zic eu tovarășe șef mecanic. Mi-am însemnat în caiețel toate lipsulețele dumitale. Și am să le aduc la cunoștința Trustulețului. Sînt sigur că tovarășii de acolo o să aprecieze cum se cuvine grijulița dumitale pentru repararea mașinuțelor. Și ca urmare, o să se îngrijească să puie în postulețul dumitale un alt mecanic șefuleț mai hărnicel...

P.S. Finalul acestui dialog nu s-a petrecut chiar ca mai sus, dar n-ar fi stricat de loc dacă tov. ing. Calotiță ar fi procedat întocmai așa.

AL. RAICU

Au încheiat contracte pentru vînzarea de cereale

Anul trecut, întovărășirea agricolă „11 Iunie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, precum și mulți întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală au încheiat contracte pentru a livra statului însemnate cantități de cereale. Veniturile mari obținute din vînzarea cerealelor către stat au făcut ca atît întovărășirea cît și membrii ei și mulți țărani muncitori să încheie contracte și pe acest an. Astfel, întovărășirea „11 Iunie" a încheiat contracte pentru o cantitate de peste 30.000 de kg. de porumb, 10.000 de kg. de grîu și 22.000 de kg. de floarea-soarelui.

Pentru cantități mari de cereale au încheiat contracte individuale și întovărășiții. De pildă, Toma Gh. Ion a contractat 1.000 de kg. de porumb, 400 de kg. de floarea-soarelui și 400 de kg. de grîu. Printre cei care au mai încheiat contracte se numără și întovărășiții Ion N. Andrei, Toma F. Barbu și S. Andreescu.

C. BERESCU
corespondent

Toată comuna...

La sfîrșitul anului trecut cooperativa de credit din comuna Bordești, raionul Focșani, avea 695 de membri. Cu 350 mai mult decît la începutul anului. Comuna are numai 660 de familii, fapt ce arată că banca cooperativei din Bordești are printre membrii săi nu numai capi de familie.

Cooperativizarea integrală a comunei pe linia cooperației de credit este urmarea firească a rezultatelor bune obținute de bancă. Anul trecut au fost acordate credite în valoare de aproape 100 000 de lei. In afara creditelor, banca a efectuat diferite alte operații financiare pe linia sprijinirii schimbului între sat și oraș.

In privința creditelor se remarcă faptul ce nu poate fi socotit pozitiv: banca a acordat împrumuturi pe termen scurt doar la 4 țărani muncitori în valoare de numai 3.250 de lei. Impumuturile pe termen scurt, folosite în modul cel mai direct în producție, sînt un sprijin important în îmbunătățirea procesului de producție. Totodată, împrumuturile pe termen scurt asigură mijloacelor financiare ale cooperativei de credit o mai mare viteză de rotație, ceea ce este, în primul rînd, în folosul băncii.

GETA SULICO
corespondentă

O EXPERIENȚĂ POZITIVĂ

Pe marginea muncii de propagandă agricolă în raionul Iași

In anul 1958, în raionul Iași s-au obținut succese de seamă în ce privește creșterea sectorului cooperatist din agricultură. Cele 24 de gospodării colective și 166 de întovărășiri agricole cuprind azi aproape jumătate din suprafața agricolă a raionului. Deosebit de faptul că în 1958 au luat ființă o serie de noi gospodării colective, ca cele din comunele Andreșeni, Bosia sau din satul Dorobanți — comuna Aroneanu — întovărășirile agricole (în fiecare din cele 36 de comune al raionului există în prezent întovărășiri) și-au mărit mult suprafețele. Pînă de curînd, aceste unități cuprindeau 16.780 de familii cu peste 20.918 hectare.

Faptul că gospodăriile colective și întovărășirile agricole au obținut anul trecut, cu toate condițiile de climă mai grele, recolte bogate la hectar, a constituit un puternic îndemn pentru țăranii muncitori individuali să se înscrie în mare număr îndeosebi în ultimele luni în unitățile agricole cooperatiste.

La convingerea oamenilor că drumul recoltelor bogate și bunăstării e numai cel al înlăturării haturilor și al muncii în comun cu mijloace mecanizate, a contribuit și contribuie în mare măsură munca de propagandă desfășurată sub îndrumarea organizațiilor de partid, de către inginerii și tehnicienii agronomi și de medici veterinari, profesori și învățători, activiști culturali etc.

De această muncă răspunde în cadrul secției agricole raionale inginera Irimescu Felicia. In anul 1958 a fost alcătuit un plan concret de lucru, în care au fost cuprinse diferite forme de propagandă agricolă.

Merită a fi subliniat în această privință, că la unele gospodării colective, ca de exemplu la cele din Cucuteni sau Cîrpiți, cu sprijinul secției agricole raionale au fost organizate case laborator și loturi experimentale. Pe un astfel de lot, la colectiva din Cucuteni s-au făcut anul trecut diferite experiențe cu grîu, porumb hibrid și cartofi iarovizați, demonstrîndu-se că culturile la care s-a ținut seamă de regulile agrotehnice, au dat recolte cu mult mai mari decît cele unde însămînțatul s-a executat mai tîrziu, unde lucrările de întreținere au fost neglijate etc. La aceste două gospodării colective au fost invitați deseori să vadă cîmpurile experimentale și țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

Ceva mai mult, la gospodăria colectivă din Cîrpiți, după strîngerea recoltei de păioase, au fost organizate vizite ale țăranilor muncitori întovărășiți și individuali din satele Sculeni, Luceni, Frăsuleni, Stînca și Icușeni. Aici, vizitatorii au primit explicații din partea brigadierilor colectivei, asupra modului cum s-au executat lucrările pe tarlalele cultivate cu grîu, încît s-a obținut — chiar în condițiile de climă mai grele de anul trecut, — în medie 2500 kg la ha. De asemenea, cei peste 200 de vizitatori din satele de mai sus au admirat loturile semincere de legume și zarzavaturi, au văzut cum este organizată munca la saivanul celor 500 de oi, la grajdurile celor 30 de vaci, în cocinele celor 60 de porci și la halele celor 700 de păsări ale gospodăriei.

Un ecou puternic în masa țărănimii muncitoare din raion l-a avut vizita pe care colectiviștii din Cîrpiți au făcut-o colhoznicilor din Ungheni (R.S.S. Moldovenească) de unde au tras bogate și prețioase învățăminte pentru munca lor de viitor, în ceea ce privește îndeosebi dezvoltarea sectorului zootehnic și extinderea culturilor de plante tehnice.

Demn de subliniat e faptul că în sprijinul muncii de propagandă agricolă, inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului au fost repartizați să răspundă personal de cîte una sau două gospodării colective. Astfel, inginerul Nic. Sireteanu a îndrumat munca la gospodăriile colective din Comarna și Șerbești. Ca urmare, la colectiva din Comarna, aplicîndu-se cu atenție regulile agrotehnice pe cele 20 de hectare cu vie s-a obținut în anul 1958, peste 7.000 kg struguri la hectar (față de 4—5.000 kg la individuali) iar la colectiva din Șerbești, pe o suprafață de 4 ha s-a dobîndit 4.000 kg porumb boabe la hectar.

Rezultatele obținute de către gospodăriile colective din raion au fost pe larg popularizate în masa țărănimii muncitoare. La expoziția regională ce s-a organizat în toamna trecută la Iași, au fost prezentate numeroase produse din sectorul legumicol al gospodăriei colective din Cîrpiți (sfeclă roșie, ardei, varză etc.), probe de grîu și porumb, snopi de grîu și orz de la colectiva din Potîngeni, floarea-soarelui de la colectiva din Cucuteni etc. Cu ajutorul secției agricole a raionului a fost organizată vizitarea expoziției agricole regionale de către sute de țărani muncitori din Holboca, Cornești și alte sate.

Tot prin grija secției agricole raionale, au fost organizate unele expoziții de produse agricole și din alte comune unde au fost invitați țărani din diferite sate, ca de pildă, Bîrnova și Cîrpiți.

Pentru a contribui la creșterea nivelului cunoștințelor agrozootehnice a țăranilor muncitori, secția agricolă a raionului Iași a acordat o deosebită atenție organizării cursurilor agrozootehnice de masă. Pentru această activitate au fost mobilizați peste 75 de lectori — din care 25 de ingineri și tehnicieni agronomi.

Invățămîntul profesional de masă a fost organizat la cele trei S.M.T.-uri (Holboca, Vlădeni, Ciortești) și la 3 ocoale silvice. Față de numai 1.000 de țărani muncitori cît au participat în 1958, la cursurile agrozootehnice de masă, anul acesta iau parte la lecții peste 2.000 de cursanți. La buna desfășurare a învățămîntului contribuie și cele 2 caravane cinematografice din raion, care prezintă pretutindeni, acolo unde posesc, filme și jurnale agricole.

L-am întrebat pe tov. inginer Coștiuc Sergiu, cu care am stat mai mult de vorbă despre modul cum se desfășoară munca de propagandă agricolă în raion, ce proiecte și inițiative de seamă există ca în acest an, un și mai mare număr de țărani muncitori să fie convinși a se uni în unitățile agricole cooperatiste?

— Vom organiza cel puțin 10 vizite ale țăranilor întovărășiți și individuali la cele mai bune gospodării colective din raion. In fiecare comună vor fi așezate panouri comparative privitoare la veniturile colectiviștilor față de țăranii individuali. Se vor face în comunele mari, expoziții de produse agricole și schimburi de experiență.

Roadele unei astfel de munci se văd pe zi ce trece. Intr-adevăr, în satele Tăutești, Tătăruș și Capul Rediului din comuna Rediu-Tătar, de curînd, toți țăranii muncitori s-au înscris în întovărășirile existente, **aducînd tot pămîntul**, astfel încît acum aceste sate sînt complet cooperativizate. In satul Petrești, comuna Golăești, se va inaugura o nouă gospodărie colectivă; în comuna Pocreaca sînt 52 de cereri cu 150 de ha pentru o nouă colectivă etc. Exemple ca acestea dovedesc pe deplin că folosind în acest an experiența pozitivă din anul trecut, cei 40 de ingineri și tehnicieni agronomi din raionul Iași vor putea să desfășoare o și mai rodnică muncă de propagandă agricolă pentru a se obține noi succese de seamă în construirea socialismului în satele raionului.

I. ALEXANDRU

ROD AL HĂRNICIEI

Datorită seminței și muncii după carte

„Știți cîte necazuri ne-a făcut seceta de anul trecut. Totuși am scos cîte 2.425 kg. la hectarul de floarea-soarelui. Și nu de pe cîteva hectare — de pe 40". Sînt cuvintele tovarășului Ion Sichigea, președintele gospodăriei colective „Gheorghe Coșbuc" din comuna Saligni, regiunea Constanța, pe care le-a rostit în adunarea generală care a aprobat planul de producție pe acest an.

Lucruri interesante despre succesul obținut am aflat apoi și de la tehnicianul agronom al gospodăriei — tovarășa Elena Gache.

Nu pentru prima oară în 1958, această unitate a cultivat floarea-soarelui. In anii din urmă însă, producțiile au fost mult mai mici. De vină era atît soiul cît și lucrările agrotehnice puțin aplicate.

Pentru prima oară, în 1958, gospodăria a cultivat soiul VNIIMK. După proba de germinație, care a confirmat calitatea bună a seminței, colectiviștii au trecut la însămînțare. Foarte de vreme. La 2 martie, toate cele 40 de ha. erau însămînțate. Cu 3 zile înainte de punerea seminței în brazdă, terenului destinat culturii, ogorit din toamnă, i s-a aplicat o cultivație la adîncimea de însămînțare. După indicațiile tehnicianului, tractoriștii de la S.M.T. Mircea Vodă, care deservesc gospodăria, au semănat floarea-soarelui la distanța de 70 de cm. între rînduri. De adăugat că toată suprafața fusese îngrășată din toamnă, la executarea ogorului, cu aproximativ 15.000 kg. de gunoi de grajd la ha.

Numai o mică parte din plante răsăriseră, cînd două echipe de colectiviști au fost trimise să facă prima prașilă. De fapt, să distrugă crusta care se formase, ușurînd astfel buna dezvoltare a culturii.

După vreo 8 zile, colectiviștii au executat a doua prașilă: cu prășitoarea printre rînduri, manual pe rînd. Tot atunci au făcut și răritul. Hotărîrea conducerii a fost clară: „La 40 de cm. lăsați un singur fir". Unora le-a fost milă să smulgă mîndrețe de plante viguroase bine dezvoltate. La recepție li s-a respins lucrarea, fapt care a provocat vii proteste din partea „miloșilor". Ba lucrurile au ajuns pînă acolo încît unii mai înfierbîntați, i-au spus-o președintelui: „Vine el 1 ianuarie!" Asta însemna că vor vota împotriva realegerii lui ca președinte. E de prisos să mai adaug că nemulțumiții de atunci au fost primii, acum 3 săptămîni, care au propus și aplaudat cu însuflețire realegerea tovarășului Sichigea ca președinte al gospodăriei. Exigența lui a fost spre folosul colectiviștilor.

A treia prașilă s-a executat cînd plantele ajunseseră cam la 60 de cm. înălțime. Tot cu prășitoarea printre rînduri și manual pe rînduri.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Tehnicianul agronom, cu ajutorul organizației de bază U.T.M. a mobilizat 14 băieți și fete care au executat polenizarea suplimentară pe toată suprafața. Ba, mai mult. Pentru că prima oară, nu la toate capitulele (pălăriile) se putea aplica polenizarea, operația a mai fost repetată încă odată.

Deși cu zgîrcenie, colectiviștii apreciază că în anii din urmă cam 15 la sută din recoltă se risipea cu ocazia culesului. Desigur, lucru destul de păgubitor. Pentru a evita pierderile, s-a hotărît recoltarea florii-soarelui, atunci cînd 80 la sută din recoltă era în stadiul de coacere în pîrgă. Capitulele n-au mai fost aruncate în grămezi de-a dreptul pe pămînt, ci în coșuri, care erau duse apoi la căruțe. Șirurile de căruțe se îndreptau spre arie, unde batoza a treierat aproape necontenit. Rezultatul strădaniei colective, l-a arătat cîntarul: de pe fiecare hectar, 2.425 de kg. După achitarea obligațiilor către stat asumate de gospodărie prin contract, colectiviștilor li s-au repartizat pentru fiecare 100 de zile-muncă, cîte 17 litri de ulei. Este cea mai mare cantitate de ulei repartizată de la înființarea gospodăriei.

Tehnicianul agronom nu și-a considerat munca încheiată odată cu recoltarea. Au fost mobilizați cîțiva colectiviști pentru a alege capitulele mai verzi. Acestea, tratate cu lactobacterin și amestecate cu fîn cosit și cu alte diferite ierburi, au fost însilozate. S-au obținut astfel peste 10 vagoane de furaj însilozat în afară de porumbul siloz. Producții mari de floarea-soarelui au hotărît colectviștii să scoată și în 1959. Dar nu pe o suprafață egală cu cea de anul trecut ci pe 50 de hectare.

T. OPREA

Sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și orez pe suprafețe tot mai mari

Membrii gospodăriilor colective din raionul Fetești au cultivat în 1958 sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și orez pe suprafețe întinse. Muncind cu hărnicie și pricepere, ei au obținut, cu tot timpul nefavorabil, producții mulțumitoare. Ca urmare, din veniturile bănești realizate din vînzarea acestor producții gospodăriile au dat membrilor la ziua-muncă însemnate sume de bani.

Pentru a contribui și mai mult la aprovizionarea populației cu zahăr, ulei și orez și pentru a realiza venituri bănești mai mari colectiviștii din acest raion au hotărît cu prilejul adunărilor generale, să mărească suprafețele însămînțate cu aceste culturi. Totodată, prin aplicarea unui complex de măsuri agrotehnice și-au propus să obțină recolte medii sporite la hectar.

Membrii gospodăriei colective din Giurgeni, de pildă, vor cultiva sfeclă de zahăr pe 130 de ha, din care 40 ha vor fi irigate. Cei din Luciu pe 110 ha, iar cei din Vlădeni pe 70 de ha, toate irigate. In raion, se vor cultiva cu sfeclă de zahăr 2050 ha (din care 300 ha irigată) adică cu 500 ha mai mult ca în anul trecut.

Angajamentele colectiviștilor în ce privește producția medie pe raion la această cultură sînt de 22.000 kg la ha la cultura neirigată și 30.000 kg la ha la cea irigată.

Suprafața ce se va cultiva în acest an cu floarea-soarelui este de 5.500 ha (din care 150 irigate) ceea ce înseamnă o creștere cu peste 325 ha față de anul trecut. Colectiviștii din Săveni, bunăoară, vor însămînța floarea-soarelui pe 300 ha, din care 50 ha irigate, iar cei din Făcăeni pe 250 ha din care 50 ha irigate. Producția medie planificată pe raion la floarea-soarelui este de 1.450 kg la ha.

O deosebită creștere a suprafeței s-a înregistrat la cultura orezului. Cu peste 1.145 ha mai mult ca în anul trecut. Colectiviștii din Chioara vor cultiva orez pe 300 ha, cei din Țăndărei pe 130 ha, iar cei din Săveni și Giurgeni pe cîte 100 ha. La această cultură, producția medie la ha va depăși cu siguranță cantitatea de 3,200 kg cît și-au propus în planurile de producție pe acest an.

C. VASIA

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Posibilități de mărire a perioadei dintre două reparații

Mărirea perioadei dintre două reparații, în scopul prelungirii duratei de exploatare a mașinilor, creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost, este posibilă cu condiția respectării unor măsuri tehnice preventive de deservire, ca: alimentarea corectă a tractoarelor cu carburanți și lubrifianți, executarea îngrijirilor tehnice la termenele stabilite; executarea reparațiilor atunci cînd starea tehnică reclamă aceasta; folosirea la reparații numai a pieselor de bună calitate.

Alimentarea corectă a tractoarelor cu carburanți și lubrifianți duce la funcționarea îndelungată și sigură a motorului. Mai mult ca în orice sector, în agricultură condițiile de exploatare a tractoarelor contribuie la murdărirea motorinei cu impurități mecanice și apă. Cantitatea de impurități mecanice care pătrunde în motorină pînă la turnarea ei în rezervorul tractorului variază între limite largi din cauza metodelor și a procedeelor diferite de alimentare. La alimentarea tractorului cu găleata și pîlnie, motorina va conține mai multe impurități decît la alimentarea cu ajutorul unei pompe cu furtun. Curățirea motorinei de aceste impurități se realizează cu ajutorul filtrelor instalate pe motor (filtrarea grosolană și fină).

ANCHETA noastră

Din practică cît și din încercările de laborator s-a constatat că nici unul dintre filtrele existente nu reușesc să filtreze în întregime motorina de impuritățile mecanice. Afară de aceasta și cele mai bune filtre ies din uz după un interval de timp foarte scurt dacă sînt puse în situația să filtreze motorină cu prea multe impurități. De aceea, este obligatoriu să se supună motorina folosită pentru alimentarea tractoarelor unei curățiri suplimentare de impuritățile mecanice, fie prin decantare, fie prin filtrare prealabilă.

Executarea îngrijirilor tehnice la tractoare și mașini agricole la termenele stabilite constituie principala condiție de prelungire a timpului de funcționare între două reparații.

Ingrijirile tehnice reprezintă totalitatea operațiunilor care trebuie neapărat îndeplinite în ce privește verificarea sistematică, la termenele stabilite, a stării tractorului și mașinii agricole și a mecanismelor lor. Această verificare are drept scop preîntîmpinarea defectărilor și a uzurilor înainte de termen. Pentru agricultură, caracterizată prin munci de sezon, menținerea mașinilor în continuă stare de funcționare, în timpul campaniilor de lucrări agricole, prezintă o importanță deosebită, pentru că orice oprire lungește campania și duce la depășirea termenilor optimi agrotehnici.

O deosebită atenție trebuie acordată diverselor operațiuni de reglare. Reglarea readuce mecanismele și piesele lor în situația normală de lucru.

Principiul înlocuirii pieselor uzate cu ansamble sau agregate de rezervă în timpul îngrijirilor tehnice, este excepțional de prețios. Prin aceasta se reduce timpul necesar executării îngrijirilor tehnice și înlătură efectuarea reparațiilor în condiții de cîmp, uneori de slabă calitate.

Spre deosebire de îngrijirile tehnice, reparațiile curente sau capitale trebuie executate după necesitate, în funcție de starea reală a pieselor, a ansamblelor și a întregii mașini. Experiența S.M.T.-ului Turnișor, regiunea Stalin, este grăitoare. Această stațiune, începînd din anul 1955, execută reparațiile atunci cînd starea tehnică o cere, reparațiile eșalonîndu-se astfel în tot cursul anului, vîrful de reparații din timpul iernii fiind redus, iar campania de reparații de iarnă desființată.

In sfîrșit, trebuie să arăt că un rol de seamă în prelungirea duratei de funcționare a tractoarelor între două reparații îl are și îmbunătățirea calității pieselor de schimb livrate de industrie. In cadrul consfătuirii ținute la I.C.M.E.A mecanizatorii din agricultură au cerut lucrătorilor din industrie să îmbunătățească calitatea pieselor, în special prin cromarea segmenților și călirea cămășilor de cilindri prin curenți de înaltă frecvență.

Ing. ION FARCAȘU
din Direcția Generală S.M.T.

BUNĂ SĂMÎNȚĂ!

In curtea gospodăriei „Elena Pavel" din satul Pîrlita, comuna Vasilați, raionul Brănești, trebăluiesc vreo cîteva persoane. Prin ușile deschise ale garajului se vede șoferul Gheorghe Năstase, umflînd o roată a camionului.

— Bună-ziua. Unde-i președintele?

— E plecat cu socotitorul la raion. Nu e nimeni din conducere aici. Aveți puțină răbdare să termin treaba și o chem pe brigadiera gospodăriei, tovarășa Stanca Tache. E la nuntă!

După puțină vreme a venit și brigadiera. „Mi se mărită una din cele mai bune fete, Silvia Năstase — îmi spune — și nu puteam să lipsesc. Anul trecut a făcut singură 180 zile-muncă. A luat un băiat bun, tot colectivist, de-aici de-aproape, din Buciumeni. Dar cu ce treburi pe la noi?".

— Anul trecut ați cultivat floarea-soarelui?

— Sigur. Am avut planificată pentru floarea-soarelui o suprafață de 15 ha din totalul de 310 ha suprafață arabilă. Noi am însămînțat însă cu floarea-soarelui 20 ha. Și nu ne pare rău că am depășit suprafața planificată, fiindcă am scos cîte 1.800 kg. de pe fiecare hectar. De pe sămînța vîndută statului am scos bani buni. Anul acesta ne-am hotărît să extindem suprafața cultivată cu floarea-soarelui la 25 ha.

— Dar ce sămînță ați folosit?

— Din cea mai bună, VNIIMK, de aceea am și obținut rezultate mai bune. Am și lucrat pămîntul cum trebuie și am îngrijit cultura cît mai bine. După ce a răsărit am rărit-o și am prășit-o. Apoi, după vreo săptămînă, i-am mai dat o prașilă. Am folosit prășitoarea cu cai. Cea de a treia prașilă am dat-o după o ploaie, cam cînd plantele aveau vreo jumătate de metru, ca să nu se piardă apa intrată în pămînt. Ultima prașilă am făcut-o cînd plantele ajunseseră la un metru înălțime. Cînd au înflorit pălăriile am aplicat și polenizarea artificială. Luam cîte două pălării, le puneam față în față și le apăsam ușor una de alta, pe toată suprafața. In felul acesta n-am avut decît pălării cu semințe pline.

— Pentru anul acesta ce v-ați pus în gînd?

— In afară de mărirea suprafeței vrem să mai folosim și alte metode ca să obținem o recoltă și mai bogată și deci venituri mai mari. Sămînța folosită va fi aceeași, VNIIMK. Am ales încă de cînd am cules recolta, cele mai bune pălării, cu semințe bine împlinite, pentru a fi semănate în acest an. Acum ne pregătim tocmai să facem proba de germinație. Mai avem de gînd să folosim și îngrășăminte bacteriene care — după cum am auzit de la cei ce le-au folosit — sporesc mult recolta. Acum mă scuzați, mă duc să-mi dau și eu darul de nuntă.

In halta Vasilați, pe cînd așteptam trenul, cîțiva tineri călători pe care-i văzusem mai devreme la horă, spărgeau în dinți sămînță de floarea-soarelui. Mi-au dat și mie un pumn. Era o sămînță mare, plină cu miez. Avea dreptate brigadiera: „bună sămînță"!

GH. POPESCU

Toată atenția pregătirilor în sectorul legumicol

(Urmare din pag. 1)

ria Popești Leordeni, 80 ha la gospodăria de stat Dudu. 80 ha la cea din Roșia etc.) Pînă în prezent însă, din cauză că, în primul rînd, serviciul respectiv din cadrul Trustului Gostat București nu a întocmit documentația necesară executării lucrărilor, acestea n-au fost începute nici pînă acum, deși în ultimele două luni vremea a fost destul de favorabilă muncilor. Ori, e lesne de înțeles că dacă nu se zoresc aceste lucrări care necesită un mare volum de muncă, ele nu vor putea fi terminate pînă la sfîrșitul lunii aprilie — cînd e necesar ca munca în sectorul legumicol să fie în plină desfășurare.

Rămas în urmă e și transportul gunoiului de grajd pentru fertilizare și pentru răsadnițe. Conducerile unor gospodării cum sînt Dudu și Roșia, motivează această rămînere în urmă prin faptul că în unitățile agricole socialiste din regiune nu se găsesc suficiente cantități de gunoi de grajd. Adevărul e că aceste gospodării nu numai că nu s-au preocupat să asigure încă din toamna trecută gunoiul de grajd necesar, dar nici ulterior nu s-au străduit să găsească soluțiile cele mai bune pentru terminarea amenajării răsadnițelor. Dacă, de pildă, s-ar fi folosit în amestec cu paie și gunoiul de porc și de vacă, ori dacă s-ar fi aplicat metode mai economice de amenajare (prin săparea de gropi la adîncime de 40—60 cm etc.) s-ar fi realizat suprafețe de răsadnițe cu mult mai mari și totodată s-ar fi obținut și economii importante de lemn și de gunoi de grajd.

Mai trebuie arătat că unele gospodării ca cele amintite mai sus nu au asigurat pînă acum nici necesarul de semințe, îndeosebi pentru rădăcinoase. Aceasta pe de o parte din cauza unor neglijențe ale „Agrosem"-ului, iar, pe de altă parte, din cauză că la laboratorul regional de controlul semințelor nu ar exista... buletine de analiză care să ateste buna calitate a semințelor. Nu e de mirare că pînă zilele trecute, la gospodăria de stat Dudu, de pildă, fuseseră însămînțate în răsadnițe abia 40 de m.p. de roșii timpurii din cei 1.800 planificați ori că la gospodăria de stat Pantelimon s-au însămînțat numai 570 de m.p. de varză timpurie, din cei aproape 1.500 planificați.

Este necesar ca în cel mai scurt timp, cu sprijinul Trustului Gostat București, să fie luate măsuri concrete ca reamenajarea terenurilor să fie începută în toate cele 6 gospodării. De asemenea, se impune ca aceste unități să fie îndrumate a folosi cele mai practice metode în scopul urgentării amenajării răsadnițelor și însămînțărilor în răsadnițe. In sfîrșit, la unele gospodării trebuie zorită și repararea utilajului cu care se vor executa în primăvară lucrări mecanizate în sectorul legumicol.

Se dezvoltă sectorul zootehnic

Colectiviștii din comuna Cenad, raionul Sînnicolaul Mare, au dezvoltat în mare măsură în ultimul timp sectorul zootehnic. Intre altele, ei au construit încă un grajd de vaci pentru 60 de capete, un grajd pentru 100 de cai și un saivan pentru 1.000 de oi.

In fotografia de sus: maternitatea pentru scroafe a colectivei.

In fotografia de jos: o parte din vacile de rasă Siementhal ale gospodăriei.

Cu 11 zile înainte de termen

Organizînd temeinic procesul tehnologic și muncind cu vrednicie, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Făcăeni, regiunea Constanța, au terminat reparația utilajului necesar muncilor agricole de primăvară, planificat în atelierul propriu, încă de la 9 februarie a.c., cu 11 zile înainte de termen. Au fost reparate 56 tractoare, 28 semănători, 83 pluguri, 36 cultivatoare, 21 discuitori precum și alte mașini agricole și anexe de exploatare.

In scopul scurtării timpului de lucru și reducerii prețului de cost, aici s-au folosit pe scară largă recondiționările de piese.

Fruntași la reparații s-au situat mecanizatorii Neagu Ion, Alexe Nicolae, Roibu Ion, Cățeloiu Nicolae, Scîntee Constantin, Melnic Ion, M. Ioniță și alții.

C. FRINCU
corespondent

O gospodărie cu teren deluros milionară

La îngemănarea unor dealuri se află comuna Cărpiniștea, raionul Beceni. Unele case sînt așezate mai mult pe locuri ridicate, spre a fi ferite de puhoiul apelor ce năvălesc primăvara și toamna, furioase, dinspre crestele dealurilor. Altele, în spatele vreunui dîmb, spre a fi adăpostite de crivățul care suflă iarna prin aceste locuri și te pătrunde pînă la oase.

Locuitorii satului sînt oameni liniștiți, harnici și pricepuți. Nevoia i-a învățat să se ocupe cu de toate. Pămîntul deluros și sărac de prin partea locului a făcut ca ani de-a rîndul producțiile de cereale să fie mici. Ca să-și poată, cît de cît, îndestula casa, cei mai mulți dintre țăranii muncitori din această comună erau nevoiți să lucreze pămînt în dijmă. Astfel, de cum se lua zăpada, ei porneau spre cîmpiile întinse ale actualei regiuni Ploești, pentru a lucra în dijmă pămîntul boierilor. Alții, mai înstăriți, pe lîngă munca cîmpului se mai ocupau și cu pomicultura, viticultura ori cu creșterea vitelor. Toamna însă, cărpiniștenii se trezeau că abia aveau ceva în hambar. Așa și-au dus ei amarul ani în șir, pînă cînd la îndemnul partidului și-au unit forțele și au pornit pe un drum nou, pe drumul belșugului și al bunăstării.

★

In primăvara anului 1950 de-a lungul și de-a latul satului Cărpiniștea, începu să umble vorba cum că o parte dintre țăranii muncitori vor să formeze o gospodărie colectivă. Tot satul era în fierbere. Unii încă nu știau ce-i gospodăria colectivă. Alții zîmbeau ironic prevestind, chipurile, că de s-o înființa colectiva, mult n-o să trăiască.

— Cu ce mă, cu ce să faceți gospodărie, cînd n-aveți pămînt deajuns nici pentru mormînt? spuneau bogătanii satului.

Pînă în cele din urmă noul a învins. Gospodăria a luat ființă cu 81 de familii și 253 hectare teren. Totodată, înscrișii au adus 73 oi, 2 căruțe, 6 boi și 17 pluguri. Noii colectiviști au pornit cu hotărîre la muncă. Greutățile începutului nu i-au speriat. Dimpotrivă. Uniți în muncă și ajutați și îndrumați de organele de partid și de tehnicienii agronomi, ei au muncit în așa fel încît au făcut ca pămîntul lor sărăcăcios să le dea recolte la care nici nu visau în trecut. In 1957, de pildă, producția medie de grîu a fost de 1.416 kg. la ha., la porumb de 2.100 kg. In anul trecut, cu tot timpul secetos, datorită lucrărilor făcute la timp și bine și a folosirii unor semințe de soi, recoltele au crescut. La porumb, unde au folosit numai sămînță hibridă, recolta a fost de 3.984 kg. la ha. Și la grîu au obținut mai mult ca în alți ani: 1.600 kg. la ha. Asta înseamnă o recoltă cu 2.000 kg. porumb și cu peste 700 kg. grîu la ha. mai mult decît se obținea înainte în cei mai buni ani.

Urmînd recomandările consfătuirii de la Constanța colectiviștii de aici au dat mai multă atenție dezvoltării zootehniei. Astfel, numărul taurinelor a crescut de la 35 la 48, din care 10 vaci, al scroafelor de la 11 la 48, al oilor de la 73 la 500, al stupilor de la 50 la 60. Pînă în anul trecut gospodăria nu avea păsări, acum are 400 capete. Din creșterea animalelor, gospodăria a încasat în anul trecut 123.298 lei. Venituri mari au scos colectiviștii din Cărpiniștea și din pomicultură. Peste 121.000 lei. In total, venitul bănesc s-a ridicat în anul trecut la 425.523 lei.

Producțiile mari și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a făcut ca și fondul de bază să crească. Astfel, dacă în 1952 suma alocată la acest fond era de numai 150.857 lei, revenind doar 58.000 lei la suta de hectare, la sfîrșitul anului trecut fondul de bază a ajuns la 1.149.397 lei, adică 307.326 lei la suta de hectare.

Datorită veniturilor bănești realizate, ca urmare a dezvoltării multilaterale a gospodăriei și a recoltelor mari dobîndite an de an, gospodăria a putut împărți produse și bani în cantități sporite la ziua-muncă. In anul trecut, de pildă, la o zi-muncă s-au dat cîte 3,500 kg. porumb, 1,600 kg. grîu, 0,300 kg. vin, 0,700 kg. cartofi, 0,150 kg. zarzavaturi, 0,400 kg. ceapă peste 8 kg. fîn, coceni și paie, alte produse precum și 8 lei. In felul acesta, nivelul de trai al membrilor gospodăriei a crescut simțitor. Oricine trece azi prin Cărpiniștea, nu poate să nu vadă strada cu cele 29 de case noi ale colectiviștilor. Dacă acum 5—6 ani unii se mirau cînd un colectivist își cumpăra mobilă, acum acest fapt a devenit un lucru obișnuit. Oamenii își cumpără mașini de cusut, biciclete, aparate de radio și cîte altele. La înființare, numai cîțiva membri ai colectivei aveau vaci de lapte. Acum 53 de familii de colectiviști au cîte o vacă cu lapte și aproape toți au oi.

Viața îmbelșugată a colectiviștilor a determinat pe mulți dintre țăranii muncitori cu gospodărie individuală să intre în rîndurile marii familii a colectiviștilor. Recent au fost primite 16 noi familii.

In adunarea generală ce s-a ținut de curînd, colectiviștii au discutat și aprobat planul de producție pe acest an. Cu acest prilej ei și-au propus să muncească în așa fel, încît să obțină producții și mai mari decît în anul trecut. Și-au propus de asemenea să planteze 5 ha cu pomi fructiferi și două ha. cu viță de vie.

Luptînd pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pentru dezvoltarea în continuare a zootehniei, pomiculturii și viticulturii, colectiviștii din Cărpiniștea vor face din gospodăria lor o unitate înfloritoare, un adevărat centru de atracție a țăranilor muncitori cu gospodării individuale în marea familie a colectiviștilor.

V. JURESCHI
corespondent

Furajele și furajarea — problema nr. 1 în unitățile Trustului regional Gostat Ploești

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești au dezvoltat mult în ultimii ani sectorul zootehnic. Ca urmare a acestui fapt, unitățile agricole de stat din regiune au devenit mari producătoare de carne, lapte, lînă, ouă. Succesele obținute în dezvoltarea sectorului zootehnic n-au fost însă însoțite de o creștere acceptabilă a producției medii pe cap de animal și de reducerea la un nivel satisfăcător a prețului de cost. Analiza prețului de cost și a producțiilor medii pe cap de animal duce la concluzia că neîndeplinirea acestor importanți indici își are principala cauză în costul și calitatea furajelor. Din totalul cheltuielilor efectuate în sectorul zootehnic, partea cea mai mare revine furajelor. Aceasta face ca întotdeauna gospodăriile care vor obține rezultate slabe în producția vegetală să aibă greutăți în reducerea prețului de cost al produselor animale. Un exemplu în această privință ni-l oferă gospodăria de stat Puchenii Mari, unde strădaniile îngrijitorilor de animale au fost complet anulate de prețul de cost exagerat de mare al porumbului și al altor nutrețuri concentrate. In această gospodărie, prețul de cost realizat la un kg de carne de porc, spor creștere în greutate, este aproape dublu față de cel planificat. Aproape în aceeași situație se găsește și prețul de cost al litrului de lapte.

Se pune desigur întrebarea: nu se pot produce furaje mai ieftine? Desigur că se poate. In practica unor gospodării se întîmplă însă ca furajelor să li se atribuie mereu, fără rotație, terenurile cu fertilitatea cea mai slabă, cărora nu li se găsește o altă întrebuințare. Considerînd că pentru hrana animalelor e bună și producția secundară — paie, coceni, etc. — nu se planifică cultivarea plantelor furajere pe suprafețe care să asigure întreaga cantitate de nutreț necesară în gospodării. Puțină importanță se acordă pe alocuri sortimentelor, făcînd ca, fără a depăși costul planificat al rației, unele gospodării să nu poate întocmi rații variate și complete din punct de vedere al numărului de unități nutritive și albuminei digestibile. In legătură cu culturile furajere se mai ridică și problema lucrărilor de pregătire a terenului și de întreținere. Acele gospodării care au aplicat la cultura porumbului pentru siloz aceleași lucrări ca la cultura porumbului pentru boabe au obținut producții de circa 40.000 de kg la hectar. Din păcate însă, în unele locuri, la cultura plantelor de nutreț se aplică prea puțin metodele agrotehnice avansate.

Odată cu reducerea prețului de cost al furajelor, gospodăriile de stat din regiunea noastră trebuie să ia măsuri pentru a cultiva mai mult orz necesar hrănirii tineretului porcin, cu 35-40 la sută mai multă lucernă și mai multă masă verde. Suprafețele necesare acestor culturi se pot obține prin destelenirea pășunilor naturale care în condițiile de stepă și chiar de silvo-stepă dau producții de masă verde mici și de calitate slabă. Folosind masa verde în hrana animalelor, gospodăria Drăgănești a obținut aproape 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. La gospodăria din Tintești însă, lipsa conveierului verde a diminuat producția care a fost cu 30-35 la sută sub posibilitățile lotului de vaci pe care-l posedă.

Analizînd posibilitățile unităților noastre, Trustul regional Gostat a ajuns la concluzia că, în condițiile regiunii Ploești, gospodăriile agricole de stat pot obține producții medii anuale de 2.700 litri de lapte pe cap de vacă furajată, 50 de litri de lapte muls pe cap de oaie, 160—170 de ouă de fiecare găină, 2,9 kg de lînă de fiecare oaie din rasa țigaie ameliorată. De asemenea, se pot obține sporuri medii zilnice de 900 de grame la îngrășat și 300—350 de grame la tineretul porcin aflat sub 30 de kg. In cazul cînd furajele nu-s produse prea scump, producțiile medii de mai sus asigură practic reducerea prețului de cost la nivelul planificat.

Desigur că pentru a se obține aceste producții la prețul de cost planificat e nevoie, în afară de obținerea unor nutrețuri ieftine, și de o furajare rațională. De pildă, la tineretul porcin nu-i posibilă realizarea sporului planificat dacă după înțărcare nu se introduc în rația purceilor lapte tras, făină de lucernă, orz prăjit și uruit. Unele furaje grosiere trebuie introduse în rațiile bovinelor nu în forma lor naturală ci după ce li s-a asigurat o anumită preparare. Paiele și cocenii tocați și pregătiți conform rețetelor în amestec cu nutrețul de siloz și cu alte furaje pot fi folosiți cu succes chiar la îngrășarea bovinelor. In hrana porcilor se pot administra cu randament foarte bun fructe și legume depreciate, resturi de la cantinele întreprinderilor și de la abatoare. Aceste furaje pe lîngă că sînt ieftine sînt și foarte hrănitoare.

Dacă se justifică economic prin sporuri mai mari decît cele planificate, obținute la preț de cost scăzut, se pot face substituiri de rații, și forțaje în alcătuirea lor. Deci, în asemenea cazuri, este nu numai permis dar chiar se recomandă ca rațiile oficiale să fie depășite în ceea ce privește componența, mărimea și costul. Pentru ca fiecare gospodărie să poată întocmi științific rațiile și să poată lua măsuri pentru mărirea sau reducerea lor, inginerii și tehnicienii zootehniști sînt obligați să trimită la analiză, laboratoarelor de specialitate, probe de fiecare furaj. Din timp în timp analiza trebuie repetată pentru că, nepăstrate bine, nutrețurile se pot deprecia. Analizele ajută la mai buna stabilire a rațiilor în raport cu sporul mediu de creștere în greutate sau cu producția medie de lapte, ouă, etc., pe care vrem să le obținem.

Reducînd prețul de cost al nutrețurilor și asigurînd totodată o furajare rațională, crescătorii de animale din gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești pot spori și ieftini producția la nivelul planificat, trimițînd populației de la orașe și industriei mai multă carne și lînă, mai mult lapte, mai multe ouă.

Ing. N. BORCESCU
din Trustul regional Gostat Ploești

Din R. D. Germană

Cheia succeselor noastre

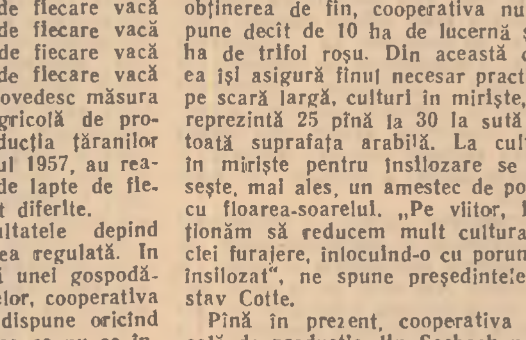
Este un fapt cunoscut că rezultatele obținute în creșterea producției de lapte depind, în mare măsură, de o bună hrănire a vițelor. In cooperativa agricolă de producție „7 Octombrie" din Seebach, raionul Mühlausen, se pune mare preț pe buna hrănire a vițelor. O scurtă privire aruncată asupra producției medii de lapte obținută în ultimii ani de la o vacă confirmă pe deplin aceasta.

1954—2.806 kg lapte de fiecare vacă
1955—4.200 kg lapte de fiecare vacă
1956—4.232 kg lapte de fiecare vacă
1957—4.300 kg lapte de fiecare vacă

Cifrele de mai sus dovedesc măsura în care cooperativa agricolă de producție a întrecut producția țăranilor individuali care, în anul 1957, au realizat numai 2.900 kg de lapte de fiecare vacă. Cauzele sînt diferite.

In primul rînd, rezultatele depind de îngrijirea și hrănirea regulată. In al doilea rînd, datorită unei gospodăriri planificate a furajelor, cooperativa agricolă de producție dispune oricînd de suficiente furaje, ceea ce nu se întîmplă totdeauna în gospodăriile țăranilor individuali.

Intr-o clădire veche, transformată în grajd de vaci, se află 57 de vaci cu lapte. Responsabilul acestui grajd este maistrul mulgător Willi Lemme. In 1954 cînd el a preluat grajdul, producția medie era de numai 2.800 kg. de lapte de fiecare vacă. Datorită bunei îngrijiri a vițelor, el a reușit să obțină în anul 1957 o producție medie de 4.300 kg. „Rezultatele bune nu depind de vaci, ci de îngrijirea și de hrănirea lor", ne spunea el.

Industria R. D. Germane produce nenumărate mașini agricole și pentru zootehnie.
In fotografie: o instalație modernă de muls.

„Priviți această vacă" — adăugă Willi Lemme mîngîind spinarea unei vaci bălțate cu negru, în vîrstă de aproximativ cinci ani. „Pînă acum ea a stat în grajdurile a doi țărani, care au vîndut-o din cauza producției de lapte scăzute. Eu am primit-o în toamna anului trecut. In acest interval de timp ea a dat 9.000 kg de lapte", spune zîmbind maistrul mulgător Lemme.

Binevoitor el ne mai arată din ce se compune hrana zilnică a vacilor. Astfel, de pildă, în timpul iernii, una dintre rații reprezintă sfecla furajeră, iar alta, nutreț însilozat. Rația de sfeclă se compune din 45 60 kg de sfeclă furajeră pentru fiecare vacă și, pe lîngă aceasta, din paie pînă la săturare. Rația de furaje însilozate este calculată la 35-40 kg de fiecare vacă. La aceasta se adaugă 1,5 kg de lucernă de fiecare vacă, precum și paie pînă la săturare.

In total, cele 57 de vite capătă zilnic un supliment de 200 kg furaje concentrate, compuse din uruială de orz, tărîțe și puțină uruială de grîu și fasole.

Firește, furajele concentrate nu se împart în rații egale la vite. Maistrul Lemme le împarte în funcție de producția fiecărei vaci, astfel încît vacile cu o producție mare de lapte, primesc o cantitate de furaje corespunzătoare.

O bază furajeră la fel de bună pentru tot anul nu se poate obține decît printr-o planificare de perspectivă. „Cea mai mare greșeală, care se mai săvîrșește încă, constă în faptul că se însilozează cantități mici de nutrețuri" ne declară Gustav Cotte, președintele cooperativei agricole de producție. „In întreaga noastră activitate agricolă, noi punem un deosebit accent pe obținerea de suficiente furaje însilozate pentru vitele noastre".

Deoarece cooperativa agricolă de producție din Seebach nu dispune decît de o suprafață de 135 ha, ea practică o cultură intensivă de furaje pe această întindere. Anual pe o suprafață de 13 ha se cultivă sfeclă furajeră, care produce în medie 60.000 kg la ha. Pe 7,5 ha se cultivă în fiecare an măzăriche, care din primăvară timpuriu pînă la sfîrșitul lunii mai este folosită ca nutreț verde. Apoi, pe această suprafață, se seamănă pe 3 ha porumb furajer pentru siloz și pe 4 ha porumb pentru masă verde. Pentru obținerea de fîn, cooperativa nu dispune decît de 10 ha de lucernă și 2,5 ha de trifoi roșu. Din această cauză ea își asigură fînul necesar practicînd, pe scară largă, culturi în miriște, care reprezintă 25 pînă la 30 la sută din toată suprafața arabilă. La culturile în miriște pentru însilozare se folosește, mai ales, un amestec de porumb cu floarea-soarelui. „Pe viitor, intenționăm să reducem mult cultura sfeclei furajere, înlocuind-o cu porumb de însilozat", ne spune președintele Gustav Cotte.

Pînă în prezent, cooperativa agricolă de producție din Seebach n-a făcut cheltuieli prea mari pentru crearea condițiilor de însilozare. In cursul iernii, cînd membrii cooperativei dispun de mai mult timp, s-a săpat și zidit un siloz subteran de 2,5 m adîncime. El are o capacitate de 250 metri cubi furaje însilozate. De asemenea, lîngă un lung și rezistent zid de grajd s-a ridicat un siloz de paie, în care furajul stivuit pe o înălțime de peste 6 m, este mereu bătătorit și reumplut pînă ce se obține un strat de furaje însilozate de 2,5 m înălțime. In acest an, cooperativa agricolă de producție dispune de 600 metri cubi de furaje însilozate.

Deoarece consumul zilnic este de 3 m.c., furajele însilozate sînt suficiente pentru 200 de zile. „Aceste cantități sînt chiar necesare" — ne spune rîzînd Cotte, președintele cooperativei de producție, — „deoarece este știut că vaca se mulge prin gură".

CRONICA EXTERNĂ

Laosul calcă acordurile de la Geneva

De curînd Sananikone, primul ministru al guvernului regal din Laos, a declarat că guvernul Laosului consideră înfăptuite acordurile de la Geneva în privința Laosului. Astfel, guvernul regal — cunoscut pentru orientarea sa proamericană anulează în mod oficial acordurile de la Geneva și se declară împotriva continuării activității comisiei internaționale din Laos.

Desigur că o asemenea hotărîre departe de a exprima realitatea își are tîlcurile ei. Imperialiștii americani se străduiesc de multă vreme să atragă Laosul pe făgașul intereselor lor. Astfel, ei au adus cu consimțămîntul guvernului marionetă armament și muniții, au creat aici baze militare strategice transformînd Laosul într-o bază agresivă a blocului S.E.A.T.O.

După cum se poate vedea o asemenea situație este în vădită contradicție cu prevederile articolului 39 din acordul de la Geneva cu privire la încetarea focului în Laos și cu declarația guvernului regal din 20 iulie 1954.

In Laos acordurile de la Geneva nu s-au îndeplinit ci au fost călcate în mod grosolan. Elementele proamericane reacționare din țară au desfășurat persecuții și violente represiuni față de foștii membri ai mișcării patriotice Patet-Lao. Stingherite de prezența comisiei internaționale de supraveghiere și control, aceste elemente reacționare și-au dat la iveală adevăratele intenții prin recenta declarație a șefului guvernului laoțian.

Nu este întîmplător faptul că numai la o zi după declarația lui Fuy Sananikone, secretarul de presă al Departamentului de Stat al S.U.A., Lincoln White, a subliniat că guvernul S.U.A. „respectă această hotărîre", iar alte voci adaugă că conducătorii S.U.A. sînt foarte mulțumiți de acțiunea guvernului laoțian. Se așteaptă ca în scurt timp americanii să sporească ajutorul acordat acestei țări și să trimită poate acolo o misiune militară.

Nu trebuie uitat că în ultimul timp în Birmania, Pakistan și Tailanda au avut loc lovituri de stat militare. Aceste acțiuni sînt strîns legate de intențiile S.U.A., care urmăresc de multă vreme să aducă la putere în aceste țări dictaturi în frunte cu „oameni hotărîți", care să acționeze întotdeauna după indicațiile Statelor Unite.

Declarațiile atît de prompte ale reprezentanților americani în sprijinul hotărîrii arbitrare a guvernului regal din Laos demască încăodată legătura care există între politica S.U.A. și acțiunea guvernului laoțian de violare a acordurilor de la Geneva. Această poziție demască de asemenea intenția S.U.A. de a continua să intervină pe cale militară în situația din Laos și de a amenința pacea în această regiune.

Guvernul Etiopiei respinge amestecul imperialiștilor

Imperialiștii anglo-americani și-au arătat încăodată adevăratele lor intenții de colonialiști propunînd guvernului Etiopiei să adopte planul englez de unire a tuturor teritoriilor Somaliei, inclusiv a Ogadenului etiopian, într-un singur stat, care ar trebui să fie încorporat în Commonwealthul britanic.

După cum scrie ziarul „Ethyopian Herald" guvernul Etiopiei a respins planul anglo-american considerîndu-l drept o acțiune ostilă la adresa Etiopiei, un amestec grosolan în treburile interne ale țării.

Etiopia promovează o politică independentă și nu va permite să fie transformată într-un instrument al colonialiștilor. Ziarul subliniază că propunînd acest plan guvernele S.U.A. și Angliei urmăresc înrăutățirea relațiilor dintre popoarele Africii. Această acțiune tipic colonialistă creează un pericol nu numai pentru această regiune ci și pentru întregul continent african.

Etiopia se pronunță împotriva acestei propuneri jignitoare și-și apără cu hotărîre integritatea teritorială.

Răscoala din Honduras

La 9 februarie a izbucnit în statul Honduras din America Centrală o violentă răscoală împotriva regimului dictatorial al lui Villeda Morales. In fruntea răscoalei, care s-a extins foarte repede în tot nordul țării, se află colonelul Armando Velasquez Cerrato.

Republica Honduras are o suprafață de 153.000 km. pătrați și 1.700.000 de locuitori. Capitala țării este orașul Tegucigalpa.

Economia acestei mici republici este strîns legată de cultura bananelor, care constituie de altfel și principalul produs pentru export. Hondurasul este cea mai înapoiată țară agrară din America Latină. Locuitorii, în marea lor majoritate țărani, muncesc în condiții de cruntă mizerie pe plantațiile de banane și cafea ale marilor monopoluri americane „United Fruit Company" și „Standard Fruit and Steanship Company", care stăpînesc cele mai bune terenuri cultivabile, păduri, ape, zăcăminte de aur și argint, toate căile ferate și liniile aeriene, comerțul exterior și finanțele statului.

Profiturile realizate de aceste monopoluri sînt de-a dreptul fabuloase. Dar masele muncitoare trăiesc într-o neagră mizerie, jefuite de monopolurile americane ca și de capitaliștii băștinași.

Inflăcărați de exemplul Cubei care a răsturnat printr-o insurecție populară dictatura sîngerosului Batista, poporul din Honduras a pornit cu încredere lupta pentru cîștigarea independenței politice și economice a țării.

R. D. Germană pe calea transformării socialiste a agriculturii

In cursul anului trecut, țăranii muncitori din R. D. Germană au înființat 2.946 noi cooperative agricole de producție. Astfel, suprafața cultivată de cooperativele agricole de producție a crescut în anul 1958 cu 754.000 hectare, atingînd un total de 2.386.000 hectare.

In anul 1958 regiunea Halle a obținut cele mai mari succese în transformarea socialistă a agriculturii. Cele 936 de cooperative agricole de producție, cultivă 47 la sută din suprafața arabilă a regiunii. De asemenea, în regiunile Rostock, Schwerin și Neubrandenburg din nordul țării, cooperativele agricole de producție cultivă 49 la sută din totalul suprafețelor arabile.

Tîrguri de sclavi în secolul XX

Șiruri de negri, goi pînă la brîu, stau nemișcați, sub razele ucigătoare ale soarelui. Din cînd în cînd, cîte un om alb se apropie și pipăie cu agilitatea profesionistului mușchii și coapsele cîte unuia din negrii aflați în coloane; apoi, ca orice geambaș de cai, el deschide gura negrului, îi cercetează dinții, gingiile. Apoi începe tocmeala. Tocmeala între eventualul cumpărător și proprietarul — de asemenea alb — al oamenilor de altă culoare...

— Hei, signor, adevărat chilipir! Mușchiulos ca un atlet și rezistent ca un taur! Preț de faliment: 20.000 de franci francezi!

— Haida de! Unde-i vezi voinicia? E destul de pipernicit, diavolul. La plantație am nevoie de oameni rezistenți...

— Mă jigniți, signor! Muncește cît zece — garantez... Și mănîncă o nimica toată.

Și tocmeala continuă, pînă la cumpărarea negrului.

...Asemenea tablouri inumane, nu aparțin îndepărtatelor vremi, cînd tîrgurile de sclavi erau un lucru din cale afară de obișnuit. Chiar în secolul nostru, în multe țări coloniale și dependente, oamenii sînt vînduți întocmai robilor din veacurile trecute... In Camerun, în Congo belgian, sălbatica practică a sclavajului continuă. Lihniți de foame, lipsiți de cele mai elementare posibilități de trai, băștinașii din aceste sate, încap pe mîna unor negustori doritori de cîștiguri grase; traficanții de carne vie îi vînd plantatorilor din Guineea spaniolă și din alte posesiuni coloniale, pe o perioadă de 10—15 ani. Acești sclavi ai secolului XX, muncesc chiar și douăzeci de ore pe zi în condiții de neagră mizerie, fără nici o putință de a-și îmbunătăți soarta.

Un ziarist din Porto-Rico, martor al unor asemenea tîrguieli mîrșave, povestește că, în rîndurile de robi care-și așteptau cumpărătorii, a întîlnit și copii între 12 și 14 ani.

— Cum ai ajuns aici? a întrebat el, pe unul din acești copii.

— Sîntem zece guri acasă — a răspuns copilul. La noi, în Congo, n-avem pămînt. Și cu munca de ocnași sîntem obișnuiți...

Apoi, cu speranță:

— Poate vreți să mă cumpărați, domnule? Nu vă uitați că sînt mic. Fac orice muncă...

Sclavaj în secolul XX! In secolul strălucitoarelor izbînzi ale minții omenești, asemenea sălbatice obiceiuri se mai practică încă în putreda lume a capitalismului. Incă un zdrobitor act de acuzare împotriva unei societăți condamnate la pieire de către mersul istoriei.

In U.R.S.S.

Șapte milioane de locuințe în mediul sătesc

In anii septenalului în satele Uniunii Sovietice vor fi construite peste 7.000.000 de locuințe. Dacă la acest număr se mai adaugă cele 15.000.000 de apartamente care vor fi date în folosință în orașele și așezările muncitorești ale țării, oamenii sovietici vor primi în anii septenalului peste 3,5 mp. de spațiu locuibil pe cap de locuitor.

Institutele de proiectări elaborează proiecte de locuințe bine amenajate din elemente prefabricate.

Recent au fost elaborate o serie de variante de locuințe individuale.

S-a început construirea unei clădiri cu un etaj în care toate elementele, pereții exteriori și cei interiori, au fost fabricate pe cale industrială. Această clădire este alcătuită din două apartamente cu o suprafață locuibilă de cîte 37 mp.

După prototipul primei clădiri realizate prin metode industriale pentru sate, vor fi construite multe clădiri în regiunile rurale ale Uniunii Sovietice.

★

In următorii șapte ani construcția de locuințe în satele R.S.S. Bieloruse va lua un mare avînt. Se vor construi 380.000 de case noi, adică în medie cîte 100 în fiecare colhoz. In aceeași perioadă vor fi create 5.000 de cluburi, grădinițe de copii și creșe.

In toate regiunile Bielorusiei se creează mari organizații de construcții care vor deservi simultan mai multe colhozuri. Aceste organizații vor fi deservite de 110 noi fabrici de cărămizi.

SPORT

Succesele echipelor „Recolta" în campionatul republican de handbal în 7

Recent, s-au desfășurat în țară etapele regionale și interregionale ale campionatului republican de handbal în 7, care aveau să desemneze cele 8 echipe — cele mai bune — ce urmează să se întreacă pentru a decide echipa campioană pe anul 1959. Vrem să subliniem că deși această frumoasă disciplină sportivă se practică de foarte scurtă vreme la noi în țară, ea se bucură în prezent de un deosebit interes în rîndurile tineretului din orașele și satele de pe tot cuprinsul patriei noastre. Și ca dovadă este numărul însemnat de echipe care au participat la acest campionat și care au furnizat partide disputate cu multă dîrzenie și la un nivel destul de mulțumitor. Printre formațiile care s-au relevat cu acest prilej se numără și două echipe Recolta: este vorba de Recolta Domnești, regiunea București și Recolta Hălchiu, regiunea Stalin. Recolta Domnești, după ce a cîștigat recent campionatul regiunii București, a reușit să se claseze pe primul loc la faza interregională care s-a desfășurat între 5 și 8 februarie, în sala Floreasca din Capitală. La această întrecere disputată sistem eliminatoriu, au participat echipele campioane ale regiunilor Craiova, Galați, Băcău, Constanța, Ploești, București și echipa Titanii „23 August" din Capitală. Echipa Recolta Domnești nu s-a intimidat de renumele echipelor participante și prestînd un joc frumos, cu dese contraatacuri rapide, a reușit să elimine, pe rînd, din competiție, formațiile Știința Galați cu scorul de 22—18, Petrolul Teleajen (reg. Ploești) cu 19—13, iar în finală jucînd 2 meciuri (tur și retur) a întrecut Știința Craiova cu 20—18 și respectiv 19—16.

Astfel, Recolta Domnești s-a calificat și va putea participa pentru prima oară la turneul final al campionatului republican de handbal în 7 de la București. La acest succes a contribuit întregul lot de jucători, printre care se numără: Popa Aurel, Iovan Paul, Negrău Constantin, N. Sahan, N. Cămărașu, Tunaru Radu, Nicolau Cornel și Mircea Nicolescu.

Cealaltă echipă, Recolta Hălchiu, a avut, de asemenea, o comportare frumoasă, clasîndu-se pe locul 2 după echipa Dinamo, în campionatul regiunii Stalin.

Desigur că aceste succese fac cinste colectivelor sportive care activează în ramura agriculturii și sîntem siguri că în curînd vom vedea și alte echipe care vor păși pe drumul celor evidențiate mai sus.

M. LERESCU

CONCURSUL „Cine știe, ne scrie"

MENȚIUNI

(Urmare din nr. trecut)

REGIUNEA HUNEDOARA

Nica Gheorghe, Sebeș, str. Petőfi 2, colectivist; **Cioragariu Petru**, Satul Ociu, comuna Vața, raionul Brad, întovărășit; **Sălăi Nesu** com. Totești, satul Cîrnești raionul Hațeg, întovărășit; **Botezatu Gheorghe**, com. Filimon Sîrbu, raionul Ilia, întovărășit; **Dudaș Petre**, com. Geoagiu, raionul Orăștie, colectivist; **Munteanu Ion**, com. Dobra, raionul Ilia, întovărășit; **Almășan Emil**, satul Gelmar, comuna Geoagiu, raionul Orășie, întovărășit; **Almășan Ion**, satul Gelmar, întovărășit; **Medrea Ionel**, com. Dobra, raionul Ilia, întovărășit; **Bivolar Todor**, Alba Iulia, Platoul Romanilor, nr. 8 L., întovărășit; **Ivașcu Nicolae**, com. Romoș, nr. 63, raionul Orăștie, țăran muncitor individual; **Cosma Ștefan**, satul Drîmbar, raionul Alba, întovărășit; **Colibaș Rozalia**, Ilia, str. Ștefan cel Mare nr. 10, întovărășit; **Curta Traian**, com. Sîntimbru, satul Caitiu, raionul Alba, întovărășit; **Nistor Sebastian**, Ilia, str. Bradului 31, întovărășit; **Pleșuvu Gheorghe**, com. Dobra, raionul Ilia, întovărășit.

REGIUNEA IAȘI

Apostol I. Petru, com. Tîrgu Frumos, colectivist; **Ivan Ion**, satul Bogdănești, comuna Horlești, raionul Iași, întovărășit; **Nica Gligore**, satul Boureni, comuna Moțca, raionul Pașcani, întovărășit; **Opărică Elena**, Cartierul Nou 7, raionul Tîrgu Frumos, muncitoare agricolă; **Rotaru I. Toader**, Str. Ștefan cel Mare 177, Vaslui, țăran muncitor individual; **Rotaru V. Dumitru**, com. Cotnari, satul Hodaia, raionul Hîrlău, țăran muncitor individual; **Baciu Maria**, com. Bălțați, satul Modîrjești, raionul Tîrgu Frumos, întovărășit; **Lupușoru Gh. C-tin**, com. Cîrpiți, raionul Iași, colectivist; **Iacob Alexe**, com. Miclești, satul Chircești, raionul Vaslui, colectivist; **Costin Vasile**, satul Prigorenii Mari, raionul Tîrgu Frumos, întovărășit; **Cocoș V. Maria**, str. Funcționarilor nr. 1, raionul Tîrgu Frumos, muncitor agricol; **Gavrilă Octav**, I.C.A.R.-Tîrgu Frumos, muncitor agricol; **Mihalache Maria**, str. Luceafărului nr. 5, Bîrlad, întovărășit.

REGIUNEA ORADEA

Durghen Ioan, com. Tărian, raionul Oradea, întovărășit; **Negru Ion** com. Sîntana, Satul Nou, raionul Criș, colectivist; **Laza Iosif**, comuna Sîntana, raionul Criș, colectivist; **Tămaș Aurel**, com. Cozniciul de Jos, raionul Șimleu, țăran muncitor individual; **Ghings S. Gheorghe**, comuna Chier, nr. 148, raionul Ineu, întovărășit; **Popa Teodor**, com. Almaș, nr. 340, raionul Gura-Honț, țăran muncitor individual; **Șandru Ștefan**, comuna Almaș nr. 103, raionul Gura-Honț, țăran muncitor individual; **Oancea Ioan**, com. Buteni nr. 157, raionul Gura-Honț, întovărășit; **Goina Traian**, com. Sîntana, raionul Criș, colectivist; **Toda Petru**, com. Sîntea Mare nr. 360, raionul Criș, întovărășit; **Budiu Ion**, com. Sîntana II, str. N. Bălcescu nr. 38, raionul Criș, întovărășit.

(Continuare în numărul viitor)

De vorbă cu reprezentanții Țărilor de Jos

Prezența mea nu a deranjat cu nimic discuția pe care ziaristul belgian Oscar Dubuisson o începuse în flamandă cu amicul său, muncitorul agricol olandez Shuur Hendrik, reprezentantul Sindicatului Muncitorilor Agricoli din Gröningen. Cei doi s-au arătat chiar bucuroși să ne împărtășească impresiile pe care le-au cules în timpul șederii lor în Romînia și să ne vorbească despre situația agriculturii din țările lor, mai ales că în discuția la care luasem parte ca spectator era vorba de urmările rele pe care le aduce mecanizarea agriculturii în Belgia și Olanda...

— Mecanizarea în țările noastre — mi-a spus Oscar Dubuisson, redactorul șef al ziarului „Défense Paysanne" din Belgia și președinte al Mișcării Țăranilor din această țară — nu are în vedere interesele oamenilor muncii. Dimpotrivă. Ea aduce cu sine necazuri dintre cele mai serioase pentru muncitorii belgieni și olandezi. Marii monopoliști din țările noastre nu urmăresc decît un singur scop și anume: obținerea imediată de profituri cît mai mari, indiferent prin ce mijloace... Folosirea mașinilor în agricultura țărilor noastre înlătură mîna de lucru și duce la creșterea șomajului în rîndul muncitorilor agricoli. Același lucru se petrece de altfel nu numai la noi ci și în țări cu o economie mai mult sau mai puțin echilibrată ca Luxemburg, R.F.G., Danemarca și Suedia...

— In Olanda — a continuat Shuur Hendrik — zeci de mii de muncitori agricoli nu au de lucru datorită mecanizării... După cum vedeți mecanizarea servește în Olanda numai interesele marilor proprietari de ferme, lăptării și fabrici de conserve, în timp ce într-o țară ca a dumneavoastră unde economia este planificată, mecanizarea duce la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii...

— Aceste mase de oameni ai muncii pe care le alungă mecanizarea agriculturii din țările Dvs. încotro se îndreaptă? — am întrebat...

Shuur Hendrik a reluat ideea exprimată înainte și mi-a spus: „In Țările de Jos, de pildă masele de muncitori agricoli și țărani, care-și părăsesc pămînturile și satele pentru a merge la oraș, nu pot fi absorbite de industrie, deoarece și în industrie se petrece același fenomen ca și în agricultură. Automatizarea și intensificarea ritmului de muncă duc în mod inevitabil în țările capitaliste la concedierea oamenilor muncii, la șomaj și sărăcie"...

Oscar Dubuisson, care a întocmit de curînd un studiu asupra migrației țăranilor belgieni la orașe, a intervenit:

— In Belgia ca și în celelalte țări occidentale pătrunderea monopolurilor a grăbit în mare măsură procesul de proletarizare a maselor țărănești. Situația micii gospodării țărănești belgiene este astăzi mai mult decît tragică. Și este un lucru sigur că așa zisa Piață Comună va duce la o și mai mare concentrare capitalistă în agricultura țărilor noastre... Un prim exemplu îl constituie fuzionarea unor mari ferme capitaliste belgiene cu uzinele de conserve din Bruxelles și Gand... De mai bine de cîțiva ani deja, marile întreprinderi monopoliste belgiene de produse lactate și conserve au monopolizat producția anumitor produse agricole, care nu pot ajunge pe piață decît prin intermediul lor. Aceasta înseamnă ruinarea micilor gospodării țărănești. Criza industriei de produse lactate din primăvara anului 1958 a fost fatală micilor producători belgieni, care au fost nevoiți să-și vîndă inventarul agricol pentru a face față nevoilor vieții...

— După cîte știu Mișcarea Apărării Țăranilor din Belgia militează pentru a salva de la pieire mica gospodărie țărănească în luptă cu marile monopoluri occidentale. In ce măsură ați reușit să opriți ofensiva marilor monopoluri belgiene de a înghiți mica gospodărie țărănească din Belgia?

— Prin ziarul nostru „Défense Paysanne", organizația noastră revendică dreptul la viață al micilor țărani belgieni. Facem totul pentru ca micile gospodării țărănești belgiene să fie salvate, iar sprijinul statului să nu fie dirijat numai în direcția marilor monopoluri din agricultură care beneficiază de credite uriașe și de scutiri fiscale...

— Există perspectiva unei crize agrare în economia țărilor Dvs. și dacă această perspectivă există, cum vedeți ieșirea din această situație dificilă?

Oscar Dubuisson, care a lucrat multă vreme în cadrul Boerenbond-ului, organizație care se ocupă cu studierea condițiilor agriculturii din Țările de Jos — mi-a răspuns:

— Urmările declinului economic al S.U.A. s-au făcut simțite destul de puternic în ultimii ani și în țările noastre, mai ales în ceea ce privește folosirea mîinii de lucru și asupra nivelului de trai al oamenilor muncii. Aceasta, deoarece cercurile conducătoare din țările noastre s-au înhămat la carul politicii americane. Uriașele lucrări necesitate de construirea Expoziției Universale de la Bruxelles, deși au micșorat un timp fenomenul de criză, n-au putut salva Belgia de anumite greutăți economice... mai mult, cu ocazia expoziției a fost provocată o urcare a prețurilor și chiar specula cu alimentele...

— Participarea țărilor noastre la N.A.T.O. — a continuat Shuur Hendrik — și cursa înarmărilor au antrenat sporirea uriașelor cheltueli militare și au dus la scăderea nivelului de trai. Toate acestea apasă enorm de greu pe spinarea oamenilor muncii și asupra bugetelor unor țări mici ca țările noastre...

— Care sînt obiectivele pentru care luptă organizațiile de muncitori agricoli și țăranii din Belgia și Olanda?

— Revendicările noastre, mi-a răspuns olandezul Shuur Hendrik sînt legate de sporirea salariilor muncitorilor agricoli, de plata concediilor și de îmbunătățirea sistemului de asigurări sociale. Pe lîngă aceste revendicări, organizațiile noastre prin ziarul „Onze Toekomst", se pronunță tot mai mult pentru naționalizarea principalelor ramuri ale industriei, reducerea cheltuelilor de război, credite pentru micii producători agricoli și locuințe pentru muncitorii agricoli...

La despărțire am rugat oaspeții să-mi împărtășească cîteva din impresiile pe care le-au cules în timpul vizitei lor în țara noastră. Oscar Dubuisson, care vine pentru prima dată într-o țară socialistă, mi-a spus:

— Nu-mi ajung cei doi ochi pentru a cuprinde și reține tot ceea ce ați realizat în anii de după eliberarea țării dumneavoastră. Regret că nu am putut sta mai mult. Obligațiile mele profesionale îmi cer să mă inapoiez la Bruxelles repede. Aș fi vrut să cuprind cu privirea tot ceea ce regimul socialist a făurit în acești ani. Pentru aceasta voi mai reveni cît de curînd în mijlocul dumneavoastră...

Shuur Hendrik, ale cărui palme bătătorite se opreau asupra tuturor mașinilor pe care le-a văzut la G.A.S. Hălchiu, mi-a spus:

— Marea la noi, la Zuider Zee, cînd se înverșunează distruge munca a zeci de generații concretizată într-un dig de beton de cîteva picioare înălțime... Socialismul pe care-l construiți în Republica Populară Romînă este un dig uriaș pe care nici un ocean nu-l va distruge niciodată. Ceea ce ați realizat este grandios. Continuați în același ritm. Tot ceea ce am văzut mă face să doresc și mai puternic pacea și înfrățirea între toate popoarele lumii...

G. CUIBUȘ

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17 60 10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".